

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. — Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inzerate) uredništvo in upravništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravništvo je v Ptuj v gledališkem posloppju. — Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vpsolati.

Štev. 13.

V Ptuj v nedeljo dne 27. junija 1903.

IV. letnik.

Obsojeni.

Naša spodnještajerska dežela je kaj lepa in ljudstvo, katero v njej prebiva, je pridno, je delavno ljudstvo. Od ranega jutra pozno v noč se trudi s težkim delom, od zgodnje juterne zarje, do tihega, mirnega večera se potijo čela, da se pridela in priloži najpotrebnejše — kruh!

Nekdaj so bili to bogati kraji, njih rodovitnost, njih veljavo je spoznal že pred tisoči leti dobičkažejen Rimljan, spoznali so jo drugi narodi. Ljudstva, katera so živela v teh krajih, bila so srečna, a ravno rodovitnost teh krajev je povzročila hude boje za ta kosi del naše dežele. Naselila sta se v tej deželi komečno naroda, katera sedaj prebivata v njej, namreč Slovenci in njih sosedi Nemci. Večina prvih je kmetov, drugih mestjanov ali tržanov.

Slabo pa se godi vsem skupaj, nadloga tepe kmeta in mestjana, ista nadloga Slovence in Nemca. Tudi nekdanji bogati kraji so sedaj siromaški, na celem spodnjem Štajerskem ne najdeš morda ne par kmetov, kateri ne bi imeli dolgova in ako je kmet zadolžen, potem se tudi sevé predobro ne godi drugim stanovom. Plačila vedno rastejo, dohodki so vedno manjši, delo vedno težavnejše. Kar ti ne uniči v vinogradu prava uš in ti ne pokonča mrz, pokončajo ti druge ujme. Kad živino vladajo kuge, povodnje ti odnesejo krmo, tako, da moraš prodati tvojo ostalo živino sevé za mali denar.

Hud, težek je boj za obstanek, tužni so dnevi, črna so leta naše sedajne kmečke zgodovine.

Na Srednjem in Zgornjem Štajerskem se godi tako, a tam pa ima ljudstvo, imajo kmetje vsaj iskrico upanja, da bode s časom boljše, ker imajo

voditelje po svoji volji, kateri se trudijo noč in dan zboljšati slabe gospodarske razmere.

Nam še je toraj celo upanje na boljše čase odvzeto, mi pa to mirno gledimo roke s križem držeč in si misleč: naj bode kako hoče, slabše itak ne more biti. To naše spanje, to naše sanjarjenje pa porablja drugi stanovi v svoj prid. Med tem, ko so voditelji kmetov na Srednjem in Gornjem Štajerskem skoraj sami kmetje, so naši poslanci, duhovniki, dohtarji in profesorji, za katere moramo mi sami skrbeti, kojih plačilo je naloženo nam. A niti upanja nimamo, da bi postalo vsaj v par letih za nas boljše, ker ti stanovi si ne puste iztrgati krmila iz rok, ne, že sedaj skrbe, da bodejo dobili pri prihodnjih državnih in deželnih volitvah zopet mandate v svoje kremplje, da se jih še v bodoče kmetje ne bodejo mogli otrositi.

Zborovanje za zborovanjem prirejajo med kmeti, seveda v ta namen, da bi si utrdili svoje stališče, zvezde z nebes mu obljubujejo, govorijo mu o boljših časih, katere mu hočejo oni pripraviti — a kmet jih je že spoznal, kmet jih je — obsodil! Obsojeni so od trezno mislečih izkušenih kmetov, obsojeni od ljudi, kateri vejo in vidijo, kam plovemo, zato pa so iznašli ti voditelji nov načrt, po katerem hočejo priti zopet na krmilo, oklenili so se s svojimi grabežljivimi kremplji — neiskusene mladine!

V Mariboru se je, sevé od same duhovščine, kakor smo vam že poročali, sklenilo prirediti na Spodnjem Štajerskem več takozvanih „mladeniških“ zborovanj. Na tihem se je napravil od duhovščine načrt, kratko pred zborovanjem se napove ura in dan, vsak kaplan, vsak župnik v dotičnih krajih je dobil povelje, da mora skrbeti zato, da se bode kar naj-

več mladine vdeležilo takih „mladeniških“ shodov.

Zadnjo nedeljo se je vršil prvi taki shod, imele so črne suknje svoj dan in sicer na Ptujski Gori, toraj v kraju, kateri slovi daleč po Spodnjem Štajerskem kot cilj božjih potov.

Oglejmo si malo to prvo, takozvano „mladeniško“ zborovanje!

Že večkrat smo povdarjali, in kmetje so nam priznali, da je res, da deklica ali mladenka, katera voha okoli farovža, ni mnogo, ni ničesar vredna! Danes pa smelo trdimo, da tudi — ker ni vse zlato, kar se sveti — mladenič, kateri se oklepa farske suknje, ni pravi mladenič, on je ali neiskusen otrok, ali pa ima vsled svoje kratke pameti, vsled svoje kratkovidnosti par kolesc preveč, ali premalo v svoji glavi.

Na Ptujsko Goro je prišlo zadnjo nedeljo k omenjenemu zborovanju nad dvanaest duhovnikov iz različnih far, celo iz Slovenskih Goric so prišli in vsak od teh duhovnikov je pripeljal s seboj celo trumo takozvanih „mladeničev“. Najprvič si oglejmo te mladeniče! Večina jih je bila stara kakih 15 do 16 let, toraj mlečnozobna, neiskusena mladina! Kje pa ste pustili vi gospodje prave kmečke mladeniče? Med vsemi bi morda ne bil z lučjo po dnevi našel par takih, katerim se je vsaj začelo malo kaj kliti pod nosom, ki niso več mokri za ušesi. Kje so bili tisti vrli kmečki mladeniči, kateri so si že nekaj skušali po svetu, no gospodje v dolgih črnih suknjah, kje so bili vsi tisti, kateri so že bili pri vojakih? Seveda, taki vam ne grejo na limanice, ker so prepametni! Na vaše „mladeniče,“ na vašo deco, kateri še se, da govorimo s ljudstvom, cedi materno mleko po ustih, na to neiskuseno mladino ne, ne, na to gotovo ne morete biti ponosni! Tak „mladenič“ še ni imel časa pozabiti vaše šolske šibe, in radi tega se vam in vašim sladkim besedam kaj rad uda. Tak otrok ni videl nikdar kaj drugega, njemu je samo za to, da pride od doma, da dobi par grošev od svojega očeta, da se sme s „gospodom“ kaplanom, ali morda celo z župnikom na kakem okinčanem vozu

Piskrovez Mihec in konzum.

Pred več leti prišel je v neko vas na Spodnjem Štajerskem piskrovez Mihec obložen s težko butaro različne posode in blaga. Ko stopi v prvo hišo, misleč, da bo kaj od svojega blaga prodal in tudi piskre povezal in ponve zakrpal, najdel je gospodinja z dvema sosedoma v živahnem govoru, tako, da še se niso zmenili, ko je Mihec pristopil. Ta je poslušal z ustmi in ušesi ženice, katere niso mogle prehevaliti nekega mladega gospodarja zaradi njegovih zaslug. Težko je čakal Mihec konec tega govora. A ko ga je vendar pričakal, je ponujal svoje blago in povprašal, ali bi ne imela ktera gospodinja piskre za vezati in ponve za krpati, pa vse izrečejo enoglasno, da ne kupijo od njega ničesar, ker imajo v vasi nov konzum, pri katerem se vse blago ceneje dobi, kot drugod in ena še dostavi: »Ne dvomim, da bo tudi naš gospod načelnik za konzum najel piskrovezca, kateri bo za ude prav po ceni vezal piskre in krpal ponve.«

Ko Mihec to sliši, stopijo mu ušesa kvišku in radovedno pozveduje, kje da stanuje gospod načelnik. Ena izmed ženic ga spremlja domogrede do načelnikove hiše in ko sta dospela tja, se Mihec zahvali za njeno prijaznost. Nekoliko je postal,

peljati v tuji kraj, češ, naj me vidijo drugi, da se tudi jaz na svetu. In ako še ima cela stvar neka nabožno lice, ako se tak otrok pripravi že poprej spovednici za taki shod, potem seveda ga ne more zadržati doma, posebno ako je njemu s memu kaplanček, ali morda celo župnik na uho z šepetal, naj ga pusti, ker to itak ni nič drugega kakor lepa božja pot!

Ali ni tako gospodje? — Toda obsojeni so obsojeni od ljudstva, obsojeni od kmetov, obsojeni od pravih mladeničev, od katerih niste imeli enega med četo vaše zaslepljene, mlečnozobne mladine!

Na Goro prišedši obiskali so ti „mladeniči“ komando svojih farskih voditeljev najprvič cerkev, to še je bilo edino, kar je bilo dobrega na celotnem zborovanju. V cerkvi je bila služba božja in „mladeniči“ so šli potem tudi na komando k svetemu obhajilu! Nekateri so bili celo tako izkušeni, da niti vedeli niso, kako bi se naj pri tem obnašali. dolgotrajni pridigi se je mučil mariborski stotnik (hauptman) vseh klerikalcev na prižnici, da bi mladeničem zbil še par kolesc več v glavo, kakor so prinesle že seboj. „Mladenič pazi, pred teboj so sovražniki, za teboj so sovražniki, na levi so sovražniki, na desni so sovražniki!“ Tako jim je klical! Te besede nas spominjajo na neko dogodbico, katera se kaj rad pripoveduje med vojaki. Neki polkovnik vpraša mladeniča korporala tako-le: „Kaj hočete storiti, ako ste vi sami z vašo kompanijo in so vsi drugi častniki postreljani. Vi stojite z vašimi vojaki v dolini. Pred vami je vse polno sovražnih topov (kanonov), za vami je celi regiment sovražnih jezdecev, od desne strani lete na vas kakor dež goste krogle, na levi strani pa imate veliko močvirje, o katerem veste, da se morate v njem pogrezni, ako hočete tje bežati.“ Toraj spredej, zadi, ob straneh sovražniki in smrt! In kaj je odgovoril korporal? Rekel je: „Veste kaj gospod oberst, ako bi bila zares tako huda, potem bi bodem zaukazal moji kompaniji, naj odloži puške, nasmame kape, začne moliti in se pripravlja na smrt!

si klobuk in brke poravnal, potem pa se bojazljivo bližal prvo hiši, v kateri kakor je izvedel stanuje mogočni gospod načelnik. Dospevši do hiše, odpre lahno vrata in stopa tiho proti sobi, tam zopet postoji potem potrka na vrata, pa ker se nikdo ne oglasi potrka drugič in tretjič, a tudi zdaj se ni nikdo oglašal. Mihec zbere vso korajžo, pritisne rahlo na kljuko, odpre vrata, stopi v sobo in za seboj tiho zapre vrata, da ga pri mizi sedel gospod še zapazil ni. Mihec je tiho stal pred vrati in še dihanje ni upal, da ne bi motil gospoda, kateri je imel pred seboj različne pisma in bil zelo zamaknjen vanje. Po dolgem čakanju se vendar gospod ozre na Miheca, kateri se mu globoko pokloni in gospoda ponižno pozdravi ter nekoliko korakov bližje stopi in s prosečim glasom reče: »Gospod načelnik, ravnokar sem bil tam pri prvi hiši v vasi in slišal, da so se tri gospodinjice pogovarjale o novem konzumu, katerega ste ustvarili, da nameravljate za konzum tudi piskrovezca, kateri bo vezal piskre, krpal ponve za ude in izdeloval kuhalnice, mišje pasice in druge reči, za prodajo najeti. Prosil bi toraj ponižno, ali bi to službo meni podelili; že čez dvajset let izdelujem in prodajam to blago in prav dobro razumem kupčijo.

Gospod načelnik je molče poslušal Miheca in ko je svoj govor končal mu je ponudil stol na kterege se je vsedel.

Kje pa so vendarle sovražniki te neizkušene mladine? Ali so zares na vseh straneh? Ne, ni res, dovolj še ima prijateljev, a nikdar jih ne bode našla v senci dolgih črnih sukenj! Gospodje, pravi kmečki mladeniči so vas obsodili, nobeden se ni vdeležil vašega zborovanja, ker vejo, da ste ravno vi njihovi najhujši sovražniki! Sveto vero, cerkev, bivališče največjega ljubitelja vse mladine, svete zakramente, prižnico, spovednico, vse, vse perabljate, da bi še na dalje sedeli na krmilu spodnještajerskih siromakov, in ker so vas obsodili pametni možje, ker vas je obsodila skušana mladina, sedaj objemljete z vašo takozvano gorečo ljubeznijo nespametne dečke, kateri vam zato ližejo vaše bele, „blažene“ roke, vse seveda, kakor vi rečete, „Bogu na čast“, v istini pa v vaš lasten korist!

Gospodje, kje pa so bili vrli gorski fantje? Od gorskih fantov še ni bilo nikdar nič slabega slišati, pridni, pošteni so, večina jih je doslužila tudi vojašino, a glejte, teh ni bilo med vašo četo, smejali so se vam in ko so vaši govorniki najbolj gromeli v krčmi, v katero ste svojo zapeljano mladino gnali, ko so tam najbolj ognjevito sejali svoje klerikalno seme v mlada, neizkušena srca, tedaj so vrli gorski fantje v drugi sobi prepevali pesmi, smejali so se celi vaši maškaradi in le njihovemu treznemu mišljenju seimate zahvaliti, da vas niso razgnali na vse vetre, odkoder ste prilazili na lepo, daleč okrog znano Ptujsko Goro.

Zakaj ste toraj prišli na Ptujsko Goro? Gorčani se niso vdeležili vašega zborovanja, ne stari, ne mladi, ako pa ste prišli na Goro molit, kaj je pomenila potem vaša maškarada? „Ako hočeš moliti, podaj se v tvojo kamrico“, je rekel Kristus, vi pa se vozite na okinanih vozovih v druge kraje, kazoč ljudstvu, glejte vas, kako smo pobožni! Komu bi ne prišli pri tem karizeji iz svetega pisma na misel?

Da, smelo trdimo, molitev vam je bila deveta brigga, vam je bilo samo zborovanje v mislih, katero ste takoj po službi božji priredili v krčmi!

„Pustite male k meni, ker njih je nebeško

Potem vstane gospod in prinese iz omare steklenico žganja katerega Mihecu nalije kupico. Mihecu so se, ko je zagledal žganje, zazarele oči. Potem gospod Miheca nagovori: »Tukaj koliko duša drži, veseli me, da si prišel ker vidim, da mi konzum mnogo dela povzročuje, katerega ne bom mogel sam opravljati. Premišljeval sem že sem in tja, kje bi dobil pravega pomagača ali komija, toraj si ravno prav prišel. Najprej te drage volje, ker si rokodelec in vrh še razumeš dobro kupčijo.«

Mihec od veselja ni znal, kaj bi storil, poljubil je načelniku roko, ter na njegovo zdravje izpraznil kupico, katero je ta zopet napolnil. Žganje in obljubljeni služba ste stali na svojo dolžnost. Mihec je postal zgovoren, kakor bi bil že v konzumu in tam prodajal misje pasti in druge svoje izdelke. Gospod načelnik še ga je seveda bolj pohvalil. Slednjič ko je spoznal že tretjo kupico, je začel pripovedovati tudi o svoji Marici, katero ima tam daleč na Ogorskem v svoji domovini. Prosil je načelnika, da bi mu dovolil tudi svojo ženico s seboj pripeljati, ker mu ona pri njegovih izdelkih lahko veliko pomaga. Gospod je nekoliko časa molčal, potem pa Mihecu naročil naj se nemudoma vrne v svojo domovino. Tam naj za veselitev vse vredni in naj čaka, dokler ne dobi poziva, da

kraljestvo“, je rekel Kristus, neki župnik pa, ki je pripeljal tudi na Ptujsko Goro več svojih „mladeničev“, je takoj po službi božji vskliknil: „Ovčice iz moje fare, kje ste, zdaj pa pojdimo k zborovanju, jaz plačam en sodček piva!“ Te besede označijo dovolj, kaj so tudi drugi duhovniki hoteli s svojo mladino na Gori! Naj bi pila, je bila njihova želja, pila za klerikalne novce, potem bode ložje pošušala klerikalnega govornika, ložje se bode strinjala z njegovimi nazori — a klerikalstvo bode imelo več bodočih privržencev, sedajni so itak tako dobro oklenjeni od njegovih krempljev, da jim ni mogoče uiti.

Da, celo nebesa so se izrekla proti temu zborovanju! Velikanska ploha se je vlila iz oblakov in v največjem blatu si videl cele trume teh „mladeničev“ leteti proti domu, noseč svoje škornje pod pazduho.

Obsojeni ste klerikalni voditelji, da obsojeni celo od tistih, kateri so šli gledat iz radovednosti vaše maškerade. Le vpijte sedaj v vašem mariborskem glasilu, kako sijajno se vam je obnesla vaša demonstracija, družega imena ne zasluži to zborovanje, le vpijte in hvalite vaše „mladeniče“, kateri še nikakor niso godni. Kmetje in pravi mladeniči so vas obsodili, verjamite nam, da vas bodejo ti vaši sedajni privrženci, ti vaši takozvani „mladeniči“, ko si bodejo nekaj skušali na svetu, bodisi pri vojaščini ali drugod, ravno tako gotovo obsodili, kakor mladeniči na Ptujski Gori.

S tem vašim zborovanjem ste hoteli utrditi vaše klerikalno stališče, hoteli pa ste zopet nahujskati kmečko mladino proti drugemu narodu, proti našim sosedom, namreč proti Nemcem. Vi branite mladini, da bi se učila družega jezika, vi jej kličete, da je njena narodnost v nevarnosti, a mlečnezoba mladina vam to verjame, mlečnezoba mladina rečemo, iskkušana mladina vam tega ni verjela nikdar, tudi na Ptujski Gori ne.

Ko je vaš govornik najbolj gromel v krčmi proti nemškemu jeziku, ko so neizkušeni vaši dečki iz daljnih tujih krajev poslušali z odprtimi ustami njegove gro-

pride s svojo Marico k konzumu v službo.

Mihec je izročil svoje blago načelniku, kateri mu je na pot še dal steklenico žganja, potem se je poslovil in se napolnil naravnost proti ogerski meji. Med potjo še mu je na misel prišlo, da ima žganje v žepu, ne pa v želodecu. Njegove misli so bile pri konzumu. Domov dospel je razlagal ženi svojo srečo, katero je tako dolgo iskal in vendar enkrat našel. Ko je Marici povedal, da bo tudi ona sprejeta pri konzumu v službo, se je ta od veselja razjokala; še večje je bilo veselje, ko je Mihec iz žepa potegnil žganje, katero sta potem skupno zaužila govoreč o radodarnosti načelnikovi. Potem sta od dne do dne pridno delala in imela sta že cele kupe izgotovljenih različnih stvari, pa vedno sta bila bolj iznemirjena, ker obljubljenega poziva ni bilo od nikod. Tako sta čakala teden za tednom, in mesec za mesecem, da bi se jima želja izpolnila.

Marica je večkrat svojega moža nagovarjala, naj vendar gre pogledat, kaj se je zgodilo pri konzumu, da tako dolgo nobenega glasu ne dobita. Slednjič se Mihec vendar da pogovoriti in se poda na pot. Komaj je prisopihal v dotično vas, stopil je v prvo hišo, v kateri je enkrat slišal o novem konzumu. Gospodinja, katera je bila ravno v kuhinji pri svojih opravkih, mu na njegovo vprašanje o konzumu smeja odgovoriti:

zovite modrosti, ko je po v a š e m mnenju plamtelo vsako srce za klerikalne nazore na takozvani slovensko-narodni podlagi, ravno tedaj so peli gorški mladeniči, katerih večina je že svet videla, kateri so si skušali vojaščino, pesmi ravno v istem jeziku, katerega mladini tako branite, v tujem sosečkem jeziku, peli so v o j a š k e n e m š k e pesmi!

Nikakor niso s tem hoteli zatajiti svoje narodnosti, nikakor jim ni nih č e prigovarjal, da bi vam tako nasprotovali, sami iz lastnega svojega prepričanja so to storili, ker je vsaki od njih prav dobro sprevidel, kaka bedarija je, braniti mladini drugi jezik, katerega tako krvavo potrebuje ravno pri vojaki h!

Obsojeni ste, mariborski voditelji takozvanih slovenskih mladeničev, obsojeni! Zapustili so vas kmetje, možaki, zapustila vas je odrašana, iskušena mladina, a mlada bitja pa, v katera ste sejali zadnjo nedeljo na Ptujski Gori vašo klerikalno seme, ta pa naj Bog obvaruje, naj jim pokaže prava pota, naj jim odpre oči, kakor so odprle iskušnje življenja že oči vrlim, navdušenim gorskim mladeničem, kateri so spoznali volka v ovčji koži, kateri so ga zaničljivo prezirali, ne da bi si umazali svoje poštene roke v njegovi klerikalni, smrdljivi dlaki! Živeli gorski mladeniči!

Štajerski kmetje!

V naši kmečki zgodovini se je odkazala letošnemu letu velika uloga, da uprizori takorekoč začetek novega poglavja kmečke zgodovine. Trenutek, v katerem se vam vsem kmetom štajerske dežele ponuja ta oklic je za vas vrlo važen.

Poglejmo v zadnjo četrstoletje avstrijske gospodarske politike! Na eni strani opazimo velikansko povikšanje vsakovrstnih plačil, povikšanje plačila delavcev, katere mi potrebujemo. Vedno in vedno dobi kmet bolj težko delavca, kakor poprej! Na drugi strani pa pada vedno cena naših pridelkov in to tako hitro in v tako obilni meri, da nam preti, ako se ne bodejo te zamere predrugačile, neizogiben, gotovi pogin.

Brezštevilni kmetje, kateri so prišli na nič, ne-

vori: »Ali ne veš, da je konzum pobegnul iz naše vasi?« Mihec to sliši, se obrne, ne da bi zinil besedico in odide iskat begunca. Hodil je od hiše do hiše in iskal, da bi vendar našel konzumovo tablo. Še pri hlevih je iztikal, misleč, da se je, ker je bila huda zima v kak hlev potegnul. Pa vse iskanje je bilo zastonj! Slednjič se poda v sosednjo vas; tudi tam je od hiše do hiše spraševal po konzumu. Ves utrujen se poda v neko hišo, da bi si odpočil. Plašno je gledal po ljudeh, kateri so ga zasmehovali. Dolgo ni mogel strpeti, gnalo ga je naprej iskat, zatoraj se poslovi in odide. Ko stopi na cesto, pride mu nasproti stari možiček z dolgo brado. Bil je berač in poprosil je Miheca za milodar. Ta mu reče: Ako mi poveš, kje je konzum, dam ti eno petico in plačam še vrh tega frakelje šnopsa!« Berač zasliši besedo »šnops« in tako potegne Miheca za seboj. Mahala sta proti prvi gostilni. Mihec tam naroči, kakor je obljubil šnopsa, da beraču petico in ga potem sili naj se ne mudi in mu pove, kje da je konzum, katerega on toliko išče.

Berač vesel, da je prišel tako po ceni k priljubljeni pijači, pogleda po sobi ali bi ga nikdo ne slišal in reče tiho Mihecu na uho: »Konzum, katerega ti iščeš, je pri svojem duhovnem gospodu zavetniku ne daleč od tod. Kakor sem

brojni siromaki na deželi, nam označujejo pota, katero je stopala zadnja leta naša gospodarska politika, deželo, katero je povzročilo, da tudi vsi drugi slogi enomer govorijo samo o slabih časih.

Morda najbolj glavni vzrok, da se je naši domača zemlja odzvela s silo priložnost povrniti nam našo delo s primernimi dohodki je ta, da se naša dežela izkorišča skoraj na neverjeten način od drugih ljudskih držav. To izkoriščanje povzroča, da nimajo naši pridelki na našem domačem sejmu več take vrednosti, kakor poprej. Kuge med našo živino so povzročile, da so druge države prepovedale, da bi se v nje naša živina izvažala, nikakor pa ne nehajo te države pošiljati svojih pridelkov v našo deželo.

Sedaj nam je treba zabraniti, da se nam v bodočih letih ne bode tako godilo, kakor se nam je godilo zadnja leta, sedaj se gre za to, da se sklenejo pogodbe tičoč se mitnine (cola) in kupčevanja glede drugih držav in sicer take pogodbe, katere nam bodo jamčile za to, da se ne bode naš kmet izročil gotovemu poginu.

Temelj za pogajanje glede kupčije z drugimi, toraj ljudskimi državami in edina naša obramba proti preteči nam nevarnosti je tako zvani mitninski (colni) tarif. Da se v njem nastavi na vse tiste pridelke ljudskih držav, katere ima tudi naša dežela, velika mitnina ali colnina, samo to nas še lahko reši gotovega našega bodočega pogina.

Naša vlada je napravila načrt za mitninski (colninski) tarif, želeč da bi se na njegovi podlagi sklenile kupninske pogodbe z drugimi državami.

Veliko kmečkih in gozdarsko-gospodarskih zvez pa se je že sedaj izrazilo o tem načrtu, da ni tak, da bi nas dovolj branil proti tujim državam. Zastopniki toraj upamo zboljšanje našega stanja, ako se mitninski (colni) tarif tako sprejme, kakor je v načrtu naše vlade.

Tudi odbor, ki se ima pečati s tem tarifom, ni odobral takoj vseh točk načrta, katerega je napravila vlada, temveč je sklenil, da bode šele po strogem posvetovanju povedal svoje mnenje o njih.

slišal, se mu jako slabo godi, ker je hudo bolan na jetiki. Mihec ves prestrašen plane kvišku, kakor bi ga pičil gad, potem poplača in odide naravnost proti hiši duhovnega gospoda. Ko je tje dospel, ohodil je parkrat celo poslopje in iskal tablo konzumovo. Ker je nikjer ni zapazil, se je še huje prestrašil. Hitro stopi v hišo in vpraša kuharico po gospodu. Ta mu odgovori, da so gospod ravno pri kosilu in toraj naj počaka. Čez dobre pol ure čakanja pridejo gospod v kuhinjo in vprašajo Miheca po njegovi želji. Ta pa jecljaje in s strahom prosi naj mu vendar povejo, kaj je s konzumom, pri katerem »sta bila on in njegova žena Marica od načelnika v službo sprejeta. Gospod, kteremu se je Mihec smilil, ga potolaži, potem mu reče: »Konzum, katerega ti iščeš, je pred kratkim umrl in te postavil v oporoki za glavnega dediča. Dobil boš toraj vso njegovo zapuščino, katera obstoji iz nekaj kahalnic, mišjih pasti, drota za piskre vezati in nekaj piehastih posode. Zdaj pa si vsedi, kuharica bo ti dala nekaj ostančkov od kosila in še kupico vina.« Mihec je bil tako žalosten, da se ni dotaknil jedi, ampak pobral je ostanke kosila v torbo, vino pa je spil. Potem je sebral svojo dedščino po konzumu in je žalosten odšel. Med potjo je položil desnico na srce in prisegel, da si nikoli ne bode več želel službe pri konzumu.

Sedaj je toraj treba, da kmetje sami pokažejo, da so se vendarle enkrat zbudili, treba je, da se vzdramijo! Kdor v sedajnem tako važnem času dremlje, misleč, saj bodejo že brez njega drugi vse opravili, ta niti vreden ni, da bi se mu boljše godilo.

Že več tisoč kmetov iz drugih dežel se je oglasilo proti navedeni uredbi, sedaj je treba, da se oglasijo tudi štajerski kmetje.

Kvišku toraj, kmetje! To naj bode vaše geslo. Eden dan si vzamite prosto, eden dan naj počiva delo za vas, ker bodete s tem dnevom veliko več dosegli, kakor pa, ako bi ostali doma. Kvišku kmetje, ne ozirajte se na narodnost, kmetje morajo vsi skupaj držati, naj bodejo Slovenci ali Nemci ali morda tudi druge narodnosti, ravnati se jim je po geslu našega presvitlega cesarja, katero se glasi: „Viribus unitis“, to je: z združenimi močmi!

Dne 5. julija se bode vršil takozvani agrarni dan, to je zborovanje kmetov, in njihovih voditeljev in zastopnikov v Gradcu.

(Opomba uredništva: Ako ne bi bilo mogoče, da bi se vdeležili tega zborovanja posamezniki, naj se odpošlje vsaj od vsake občine en zastopnik kmetov k temu zborovanju. Kmetje, stvar je jako važna in velikega pomena! To nikakor ni kako politično zborovanje, temveč tukaj se gre samo zato, kako bi se kmetje obvarovali preteče jim nevarnosti. Vsa daljna pojasnila o tem vam radovoljno da naše uredništvo!)

Pridite toraj na dan 5. julija v Gradec na zborovanje!

Ta dan naj bode odločilen za naše štajerske kmete in daleč okrog naj se razlega, da nikakor nečemo več, da bi se nam ena gospodarska težja za drugoj naložila, pokazati hočemo, da smo pripravljeni, dano nam moč tudi v naš prid izkoriščati!

Pridite toraj koliko mogoče v velikem številu! Noben kmet nebi smel ostati doma, ker vse, vse se lahko za nas ta dan zgubi, ali pa tudi pridobi! Odbor:

Adalbert Grof Kottulinsky, tajni svetnik, president, grof Lambert, c. kr. komornik, deželni poslanec, drugi president. Dr. Paul pl. Störck, deželni poslanec, Franc Hagenhofer, deželni in državni poslanec, baron Rokitsansky, deželni poslanec, Josef Hočevnar, deželni poslanec kot namestniki presidenta. Anton Bleikolm, veleposestnik in državni poslanec, Rudolf Dehne, grajščak in deželni poslanec. Kurt Edgar plem. Ecker-Eckhofen, grajščak, Anton Fürst, deželni poslanec, Franc Girstmayr, grajščak, Julius Hansel vpokojen ravnatelj poljedelske šole, Josef Holzer, župnik in deželni poslanec, Franc Juvan, generalni tajnik c. kr. kmetijske družbe, Dr. Erich Klusemann, grajščak, Oswald plem. Kodolitsch, grajščak in deželni poslanec, Adolf Kolatschek ravnatelj, Josef Lenko, grajščak in deželni poslanec, Heinrich plem. Plessing grajščak, Alois Posch, veleposestnik, Josef Regula, grajščak, Hugo Reinhold urednik, Franc Robitsch profesor in član deželnega odbora, Josef Sutter, deželni poslanec, Franz Wagner, državni in deželni poslanec, Rudolf

Wibmer, posestnik, Franc Wratschko, veleposestnik in načelnik okrajnega odbora, Leo Zedlacher, veleposestnik in deželni poslanec.

Umori v Srbiji in njih vzroki.

O nečloveškem umoru v Srbiji, kateri se je prigodil v noči od 10. do 11. junija smo že v naši zadnji številki kratko poročali. Danes hočemo našim bralcem umore in njih vzroke opisati. — Zarota proti kralju in kraljici je bila že davno pripravljena. Kralj Aleksander je sprejel mnogo pisem, v katerih so ga prijatelji svarili. A niti on, niti kraljica se ni mnogo zmenila za te pisma. Kraljica je rekla eni svojih dvornih žen, ko je dobila zadnje svarilno pismo: „Glej, ti ljudje vedno in vedno pišejo, a vendar si nobeden ne upa ničesar storiti!“ Grozno zločinstvo pa se je prej zgodilo, kakor je kdo mislil. Zarote se ni vdeležil nobeden general, samo nekteri oficirji in nekteri regimenti so bili zapleteni v njo. Oficirji, kateri so hoteli s silo odstraniti kralja in kraljico, so se razdelili v male skupine, katere so v različnih kavarnah čakale, da bi bila godba v konaku (tako se zove kraljeva palača) gotova. Da nebi nihče slutil, kaj nameravajo, pustili so si igrati od godcev neprenehoma takozvano „kolo kraljice Drage.“ Okoli pol druge ure po noči so se začeli zbirati pred kraljevo palačo, da bi tam od polkovnika (obersta) Mašin, brata prejšnega moža kraljice Drage, sprejeli ukaze. V tem času je zasedel 7 regiment pešcev policijska in žandarmerijska poslopja. Šesti regiment pešcev pa je obstopil kraljevski grad. Ko se je dalo znamenje, je odprl stotnik (hauptman) Ljuba Kostić dvojne velike vrata na zahodni strani palače, med tem ko je polkovni lajtnant Mišić skoz južne vrata s svojimi vojaki prodr. Žandarmi v kraljevski palači so se hrabro zoperstavili (na licu mesta je bilo 6 mrtvih in 20 ranjenih), a bili so premagani, in so se morali vdati. Sedaj so prodrli vsi oficirji 6. pešpolka, 4. regimenta konjenikov in 20 drugih oficirjev pred vhod starega kraljevskega grada. Ker so našli vrata, katera bi bil moral pustiti polkovni lajtnant Naumovič odprta, zaprta, je užgal Mišić dinamično patrono. Pri tem je dobil Naumovič, kateri je hotel od znotraj vrata odpreti, svojo kazen za to izdajalsko počenjanje. Bil je namreč od dinamita z vratami vred raztrgan na drobne kosce. Pekel mu je poslal takoj peklenko svoje plačilo za njegovo izdajalstvo. Pot je bila toraj prosta in izdajalski oficirji so sedaj lahko prišli v kraljevsko palačo. Stotnika, Milkoviča (svaka ministerskega predsednika Markoviča) so takoj umorili, ker se je branil. Ravno v isti uri je porodila žena tega nesrečnega oficirja otroka. S tem stotnikom vred, je bil tudi general Petrovič, ki se je hrabro branil, premagan. Sedaj se je pričel — lov na kralja in kraljico. Vse je bilo v temi, ker je bil general Petrovič razdril priprave za električno razsvetljavo. Samo streli iz pušk in revolverjev so tu in tam za trenutke razsvetlili temo v dvoranah. Ko so bili vsi stražniki premagani, in ko so oficirji že več, kakor eno uro

iskali kralja in kraljico, ne da bi nju našli, so prisilili generala Petroviča, da jim je moral pokazati, kje sta skrita. Skrila sta se bila v neko malo čum nato, katera je služila za shrambo. Kralj je imel na sebi samo rudečo židano brajco. Ko so pridrli oficirji do kralja, so se začeli z njim pogajati. Polkovni lajtnant Mišič mu je glasno razodel, da zahteva od njega armada, naj takoj odstopi od kraljestva in naj zapusti državo. Kralj pa seveda o tem ni hotel ničesar vedeti, in je zakričal nad oficirji: „Jaz nisem kralj Milan, in se ne pustim od par oficirjev splašiti, ali me razumete?“ Sedaj je zahteval Mišič z ostrimi besedami, da mora kralj odstraniti kraljico Drago iz dežele. Nato je kralj svojo ženo objel in poljubil rekoč: „Nobena moč me ne more ločiti od moje žene.“ Nato je vstrelil nek oficir najbrž Mišič proti kralju in ga je zadel v vrat. „Vojaki, vi ste me izdali!“ je vskliknil kralj, potem se je zgrudil, zakaj več krogel iz oficirskih revolverjev ga je v par sekundah zadelo. Kraljico je zadelo tudi več krogel, tako, da je bila tudi ona takoj mrtva. Med tem, ko so se odigrali ti grozni prizori v kraljevi palači, sta bila kraljev minister Markovič in general Pavlovič v svojem stanovanju ustreljena. Policijski minister Todorovič je bil ravno v istem času težko ranjen. Vojaki so namreč leteli, koliko jim je bilo mogoče v stanovanja ministrov, da jih tam postrelijo.

V ravno istem času so zasedli vojaki hišo v kateri so stanovale sestre kraljice Drage. Dva brata kraljice sta bila že poprej na ulici aretovana. Odvedli so nju na glavno vojaško komando. Tukaj sta se straži (vahti) zoperstavila in ta njiju je vstrelila. Poprej, ko so nju vstrelili, so njima dovolili, da smeta vzeti slovo eden od drugega. S solznimi očmi se je poslovil brat od brata, potem sta padla oba od krogel ravno iste švadrone, katero je eden izmed njiju še prejšnji dan komandiral.

Kralj in kraljica sta bila dne 11. t. m. po noči ob 11 uri brez vsacega spremstva pokopana. Rakvi (trugi), so zapeljali na navadnem težkem vozu na pokopališče. Trupli kralja in kraljice sta bili grozno razmesarjeni. Poznali ste se komaj, toliko ran od krogelj in sabelj je bilo na njima. Udje so bili skoraj popolnoma potrti, ker so nju takoj po umoru, besni oficirji vrgli skoz okno prvega nadstropja na dvorišče.

Na grobih kraljeve dvojice v kapelici svetega Marka stojita sedaj dva križa. Na enem stoji napis: „Aleksander Obrenovič,“ na drugem „Draga Obrenovič“. Trupla kralja in kraljice so zdravniki preiskali in ti so zabilježili, da je bil kralj zadet od 27 krogel, med tem ko je 5 krogel predrlo kraljico.

Kralj Aleksander je bil celemu vojaštvu, katero je bilo udano njegovemu očetu Milanu, skoraj tujec. Oficirji ga nikdar niso prav hoteli. Mladi kralj je preziral vojaštvo in organizacija, katero je vpeljal njegov oče je že davno razpadla. Ko je kralj vzel Drago Mašin, vdovo nekega inženerja za ženo, se je s tem odtujil oficirjem še bolj. Oficirji so se sramovali kraljice, katera je poprej, ko jo je ženil kralj, jako lahkomi-

šeljno živela. Kraljica pa je v svojem napuhu ravna jako slabo z oficirji, ker jim je hotela s tem njihov mržnjo povrniti. Oficirji niti z bratoma kraljice, katera sta bila tudi oficirja niso hoteli občevati. Kralj ni zaupal svojim oficirjem, si je uredil lastno stražo, obstoječo iz pešcev in konjenikov. Že ko bil umorjenega kralja oče odložil srbsko krono, začel je vreti med oficirji in med kmeti, kateri vsi so leli, da bi prišla zopet na prestol obitelj Karageorgijevičev, potomcev znanega črnega Jurija, kateri branil Srbe proti turškemu jarmu. Celu umrli Milan oče umorjenega kralja je bil proti svojemu sinu, pisal je v Genevo princu Petru Karageorgijeviču, sedajnem kralju, da ga bode tudi on podpiral, ako hoče priti na srbski kraljevski prestol. Na to je dal Aleksander povelje, da sme vsaki bivšega kralja Milana, ako ta prestopil srbsko mejo, vstreliti. Sicer pa se ne ve, ako so poročila tičoča se te stvari tudi popolnoma resnična. (Dalje prihodnjič.)

Spodnje-štajerske novice.

Mrtvo truplo v Dravi. Dne 15. tega meseca so potegnili v Slovenje-vesi truplo neke neznane ženske iz Drave. Truplo je ležalo najbrž že več, kakor mesec dni v Dravi in je bilo že skoraj popolnoma segnilo. Na glavi ni bilo nobenega mesa več, ena noga je bila popolnoma, ena do polovice obglodana. Kdo je ta ženska in kako se je ponesrečila, nihče do sedaj ne ve. Mogoče je tudi, da je bila žrtva kakega zločina.

Pišance je kradla. Dne 16. t. m. je prodala A. Ritonja iz Radislavc, sodnijski okraj Ljutomer nekemu ptujskemu krčmarju par pišancev po jakšno nizki ceni. Krčmarju se je zdela cena premala, zato je prodajalko ovadil policiji. Ritonja je seveda tajila, da je prodala pišance, a v njeni ruti se je našel perje in blato od kokoši. Seve, da so jo takoj zaprli. Sicer pa jo je itak c. kr. sodišče v Ljutomeru razsodilo neke druge tatvine iskalo.

Treščilo je dne 20. t. m. med hudo nevihto v bizeljsko podružnico, v cerkev sv. Vida. Ker cerkvice ni imela strelovoda je močno poškodovana.

Lovska sreča. Gozdni čuvaj grajščine gospod Pongratza v Dornavi Kaučič je vstrelil pred kratkim v 5 minutah osem lisic in sicer dve stari in štiri mladih. Za vse je porabil samo 4 strele. Pač redka lovška sreča!

Posilstvo. Radi posilstva se je izročil c. kr. sodniji v Ptuj Jože Kopše, hlapec od Sv. Vidu. Kopše je obdolžen, da je posilil 5 let staro deklico.

Ogenj. Pred kratkim je upepelil ogenj hišo in gospodarsko poslopje Marije Topolovec v Janži vrhu. Posestnica je obdolžena, da je sama zanetila, radi tega jo je dalo ptujsko sodišče pod ključ in se bo morala zagovarjati pred sodniki radi požiga.

V Dravi je utonil. Dne 9. t. m. je potegnil ribar Korošec v Spuhlji mrtvega človeka iz Drave. Bil je to neki Ulrich Zellweger, uradnik iz Dunaja. Zellweger je prišel v začetku tega meseca svojega matere v Kamnico pri Mariboru obiskat. Dne 8. t. m.

se je šel v Dravo kopat, a ni se več vrnil. Najbrž je pri kopanju v Dravi utonil.

Kako se je vjel tat. Trgovec Zagoršek v Dornavi je opazil, da je bil v zadnjem času večkrat okraden, vendar pa ni mogel priti tatu na sled. Radi tega si je dal predalček, v katerem je imel denar, tako napraviti, da je vsakokrat zazvonil zvonček, ako je kdo odprl omenjeni predalček. Pred nekaj dnevi je šel gospodar v klet, kar naenkrat začuje, da predalčkov zvonček zveni. Hitro beži tja, in glej, zasačil je tata, ravno ko si je ta hotel nekaj prisvojiti. Seveda ga je takoj prijel. Tat je neki kovač po imenu Trstenjak iz Dornave. Trstenjak je obstal, da je trgovcu ukral nže nad 400 kron.

Strela je udarila dne 11. t. m. v hišo pri gorici oskrbnika štajerske hranilnice, gospoda J. Rudl-na v Okiču. Hiša je do tal pogorela. Škoda znesse kakih 1600 kron. Posestnik je bil zavarovan za 1000 kron.

Vsled padca je umrl. Dne 20. t. m. se je 20 let stari zidarski učenec J. Oreški v Ptujju napil. Iz Ptujja se je peljal z nekim posestnikom proti domu. Kakor nekteri trdijo, ki so celi prizor videli, vrgel ga je dotični posestnik raz voza na tla, ker mu je vsled pijanosti postalo na vozu slabo. Drugi zopet trdijo, da je Orešek pal sam raz voza. Dne 8. t. m. je umrl. Najbrž se je pri padcu raz voza smrtnonevarno poškodoval.

Pes je padel raz strehe. Pes ptujskega hišnega posestnika g. Laknerja je padel na telovo, ravno ko je šla procesija mimo te hiše, raz strehe. Pri procesiji so namreč vojaki streljali, a omenjeni pes pa se streljanja jako boji. Radi tega ga je bil posestnik zaprl na dile, da ne bi čul streljanja ter ga vrhu tega še privezal z vrvjo. Ko pa je pes šlišal streljanje po blagoslovu, je pregriznil vrv ter skočil skozi okno na streho enonadstropne hiše, iz te pa je padel na ulico med ljudi, ki so bili pri procesiji. Nesreča se se ni zgodila nobena.

V celjskem okrajnem zastopu, kateri je popolnoma v klerikalnih rokah, so prišli velikim goljufijam in poneverjenju na sled. Najbolj obdolžen je tajnik tega zastopa, po imenu K o z e m, veliki ljubljeneč manega, takozvanega slovenskega prvaka in voditelja dohtarja Serneca. Ko je bil zastop v naprednjaških rokah, se kaj tacega ni zgodilo. Sicer so si prizadevali tako zvani prvaki, to je narodnjaki, da bi očrnilli naprednjaško stranko, ko so sprejeli okrajni zastop, češ, ni vse v redu pri denarju. Tedaj je dokazala sodnijska preiskava, da je bilo pri naprednjaškem zastopu vse v redu. Kaj pa bode sedaj? Bodemo videli!

Naprednjaki so zmagali. Pri volitvah v okrajni zastop v Slovenski Bistrici so zmagali naprednjaki. Bog daj, da bi se to zgodilo vendar enkrat tudi v ptujskem okraju.

V Dobju bodejo kmalu občinske volitve. Naprednjaki ne dajte se od klerikalnih zapeljivcev spraviti na led! Lepo prijazno Dobje naj bode v naprednih rokah! Farške brate pa zapodite, ako pridejo k vam teračit za glasove. Pa kaj bi vam več o tem pisali,

saj itak veste, kam so zabredle občine, katere so v klerikalnih rokah.

Poročilo ptujskegn sejma. Na ptujski sejem dne 17. t. m. se je prignalo 43 konjev, 672 glav goveje živine in 331 svinj. Kupcev, posebno iz Nemškega je bilo jako mnogo in so dobro plačevali. Živine je bilo primeroma premalo. Prihodnji živinski sejem bode dne 1. julija.

Dopisi.

Iz Slivnice pri Mariboru. Ljubi „Stajerc“! Bral sem tvoj list, in se mi je tako dopadel, da prosim prav lepo tvoje upravnništvo, naj mi pošlje od sedaj naprej vsaki list. Za „Štajerca“ dam raje 2 gold. na leto, kakor pa za „Naš Dom“ 50 kr. „Naš Dom“ je list za farške kuharice, ne pa za kmete. Zavoljo tega pa ga župniki in kaplani tako priporočajo. Župniki imajo svoje kuharice radi — kaplani pa jih morajo radi imeti, ker jim je drugače joj! Mi kmetje pa bi naj te farške bedarije prebiral in na nje prisegali. Jaz že ne bom! Skrbel pa bodem tudi za to, da se bodejo drugim mojim tovarišem odprle oči. Farji naj ostanejo v farovžu, kuharc jim itak ne branimo, naj nas podučujejo v naukih svete vere, drugače pa nas naj pustijo popolnoma v miru! Z Bogom „Stajerc“.
Slivničar.

Iz Rajhenburga. Na binkoštni pondeljek smo čuli zopet našega župnika iz prižnice nekaj prav zanimivega povedati. Med drugimi besedami je spregovoril tudi nekaj od birmanskih otrok. Rekel je, da se na dan, ko se bode delila sv. birma, ne sme hoditi po krčmah in tam popivati. Botri naj bi šli z birmanci naravnost domov. Za tuje ljudi je ta gospod vendarle nekaj malega dovolil. Kam pa toraj naj ženemo svoje birmance? Morda celo uro hoda ali še dalje, da jih malo pogostimo? Sicer Bog ne daj, da bi zagovarjali pijančevanje po krčmah, a vendar vse kar je prav. Mi vemo, da bodejo gospod župnik zraven, ko se bode na omenjeni dan marsikaj dobrega v farovžu pojedlo in tudi spilo. Naredilo se bode tudi večje omizje, seve za tiste, namreč za domačine, katerim se je med drugimi prepovedalo iti v krčmo. In ti gospodu vse verjamejo, da celo bojijo se jih. Ti se seveda smejo v farovžu mastiti in piti, kolikor duša poželi, za nas siromake pa je vse greh. Delati, plačevati, v farovž nositi, to nam je dovoljeno, pri tem se nam nič ne brani, nasprotno, „gospodje“ so jako prijazni z nami, ako še čutijo v naši mošnji kak groš, ali pa pri hiši kake pišance. Gospod župnik, od koder pa imate vendarle vi tako debeli trebuh? Morda od dela? Mi siromaki si ne smemo privoščiti kot botri kake kapljice v krčmi, ne smemo malo pogostiti naših birmancev v krčmi, ker nam to na domu ni mogoče, vi pa seveda smete pogostiti veliko gospodov, veliko povabljenih gostov in to ravno na dan svete birme. Čudno, jako čudno, da je vam vse dovoljeno, nam kmetom pa, kateri vas vse redimo, — nič! Gospod župnik, nastopajte le pravično, kar je vam dovoljeno, ki dobivate od davčnega urada

naše težko zaslužene groše, to naj bode dovoljeno tudi nam. Mi ne bomo nikogar k takemu obedu in k taki pijači povabili, kakor vi, a vendar naj nam bode dovoljeno, za naš težko zaslužen denar pogostiti naše birmance. Zagotavljamo vas, da se ne bode med nami pilo in jelo v tako obilni meri in v taki kakovosti, kakor v farovžu! Več botrov.

Iz Jarenine. Tudi mi se ti moramo, dragi „Štajerc“ nekaj pritožiti. Dne 7. t. m. nas je obšla žalost in malokatero oko je ostalo brez solz, ko je jemal naš gospod kaplan Krameršič od nas slovo. Za njim žalujejo možje in žene, mladeniči in dekleta, posebno pa šolska mladina, za katero je bil gospod kaplan neutrudljiv in ljubezniv učenik. Naš kaplan je sejal med nami mir in ljubezen, ne pa sovraštvo in prepir, kakor se to navadno od mladih kaplanov godi. Gospod Krameršič, čeprav ste nas morali tako hitro zapustiti, vendar ne bode izginil vaš spomin iz naših misli in naših src nikdar. Iz globočine naših src vam želimo, da bi vam tudi na vaši novi fari bili vsi farmani tako udani, kakor smo vam mi bili, želimo pa tudi, da bi vam bilo tam dovoljeno, vse vaše farane obiskati, ne pa kakor tukaj, kjer ste k večjemu smeli stopiti v hišo kakega podrepnika našega dekana. Vaše napadalce si bomo dobro zapomnili, tudi za nje pride kmalu ura plačila! Kolikor žalosti nam je povzročilo to, da so nam našega gospoda kaplana predstavili, toliko veselja bi se nam priredilo, ako bi nas zapustil naš nikakor ne priljubljeni dekan Čížek. Dekan je največji sovražnik „Štajerca“ in se je izrazil, da ne bode nikoli prestopil praga tistih hiš, v katerih se „Štajerc“ čita. Dragi naš „Štajerc“, veš kaj, mi se tega nikakor ne ustrašimo, temveč si mislimo, da je tako tudi prav. Dekan nam ne prinese itak nikakega haska v hišo, pa naj ostane v farovžu! Njegovim podrepnikom, katere on kaj rad poseti, se nikakor boljše ne godi, kakor nam. Istina pa je, da gospodu dekanu raste trebuh, mi pa težko plačujemo davke. Mi farmani smo sprejeli tega prevzetnega gospoda s cvetljicami, ker ga nismo poznali, a odslovili pa ga bomo drugače z njegovo fino Tončko vred. Gospod dekan in pa Tončka vedita, da še imamo dosti več povedati, toda vsega na enkrat nočemo. Na drugo pot, gospod dekan in pa Tončka, drugače še pride hujša krtača! Več posestnikov iz Jarenine.

Črešnice, konjiški okraj. Hudi nasledki zaradi hujškanje župnika Ogrizeka. Od tistega časa, 21. januarja t. l., ko je župnik, g. Franc Ogrizek pri izpraševanju krščanskega nauka in delitvi spovednih listov v mežnariji nevedno ljudstvo k temu privedel, naj mene podpisanega pri okrajnem in deželnem šolskem svetu tožijo, karkoli kateri čez me povedati ve, ter so zapisnik napravili in se vsi podpisali i. t. d., je več očetov mojih učencev dobilo „pogum“, da so dalne ovadbe proti meni iskali. Neki oče me je nanzanil, da sem njegovega sina pred okoli pol leta po glavi tepel. V resnici pa je njegov deček s podstrešja in lestvice pal ter gumpo na glavi dobil, katero je potem na mojo krivdo izvrnil. Ko sem pa jaz zdravniško preiskavo ter prisego očeta in prič

zahteval, je oče od vse daljne tožbe odstopil, preklical, ter se z menoj pošteno in prijazno pogovoril. Ko hitro pa je župnik Ogrizek to zvedel, skipala je jeza do vrhunca. Vendar gori omenjeni oče, beseda, ga ni več poslušal. Ogrizeku je nekrščansko veselje po vodi splavalo in bila je to za njega zopet blamaža. Dne 21. aprila t. l. pa je prišel kmet J. Zazial, po domače Kotnik, zarano čez me ter tako-le pozdravil: „Je učitelj že vstal? Sram te bo, da tako dolgo ležiš, spravi se mi iz postelje, je že čas, da vstaneš in da ti povem, kakšne stvari se v šoli godijo!“ Potem je začel kvasiti, da součenci njegovemu 13letnemu sinu — kateri že rad žganje pije, dali smrdljive vode piti. In farman izpil, meneč, da je žganje. A imena omenjenih učencev na moje večkratno vprašanje na noben način ni hotel povedati, da bi jih zamogel izpraševati in kaznovati, tako da potem nisem vedel, me-li za norca imajo kaj, ter sem še pozneje po izpraševanju od drugih ljudi izvedel imena in da se je to ponujanje in pred šolo na poti zgodilo. Na Zazialovo še da tako čudno obnašanje prišla je cela stvar pred sodo nijo v Konjice. Pri obravnavi se je od mene prenehoma zahtevalo, da bi Zazialu na vsak način odpustil, dasi tudi me Zazial vkljub vsemu tem niti enkrat ni za odpuščanje prosil ter mi le govoril nosno, da nekako milostno roko ponujal, kakor bi on meni odpuščal, ne pa jaz njemu!

Namesto da bi bil on poprej k meni v farmanje novanje prišel, ter se z menoj spravil, je rajši od župnišča hodil, bil je v enomer pri svojem modrosti svetovalcu župniku Ogrizeku ter pozvedoval, kaj bi spet on mene ovadil ali tožil, kakor 21. t. m. sinca. Najbolj nerazumljivo pa mi je bilo to, da mi niti ena beseda iz moje dve strani obsegajočih pritožbe prebrala. Zategadelj so se vse štiri pritožbe proti meni izrazile, da se niso mogle v taki naglosti na vse spomniti, ker jih ni nihče v nobeni pritožbi moje pritožbe izpraševal, kaj vedo o tem in tem povedati. Gospod adjunkt je sicer vedno trdil, da bode h koncu nepotrebne obravnave toženec oproščen, kar bo za mene blamaža, a mu je vedno eden dan zapora ali pa 10 kron globe prisodil.

Ta kazen se je pa še drugim ljudem premo dozdevala, tembolj pa tistim, ki Zaziala pred sodno poznajo. Ker pa je Zazialu njegov zagovornik zagotovil, da bo pri okrožni sodnji v Celju še od te kazni oproščen, sklical se je Zazial še na drugo sodno štanco. Nato sem se tudi jaz zoper premalo odmerjeno kazni pritožil. Višji c. kr. gospodje sodniki pa niso samo razsodbe prve sodnije in obrambe zagovornikov, temveč tudi mojo prvo pritožbo vso prebrali ter so odločili, da imenovana kazen nikakor ni primeren kazni k takemu razžaljenju. Radi tega so Zazialu 13. junija t. l. namesto enega dneva sedem dni in enim postom prisodili. Ni-li mogoče, da tudi ta „Zazialov pogum“ in njegova nezgoda izvirata od 21. t. m. sinca, kakor je v začetku omenjeno, od znanega izpraševanja krščanskega nauka? Ogrizek pa še vedno

išče in
koli tož
vsi pod
mu „po
zagrajen
ljiva m

IZ
dragi „
sicer se
podjetja
nakupn
te knji
bilo je
nobene
mesci v
Zorko
nič za
ga je p
sicer l
biti v
je slu
motimo
enkrat
kurz
društvo
sedaj k
Ker pa
si krat
stilna
urejen
to, ke
za to
Konzu
nekih
je dob
na cel
kaša
gospo
pa se
Kmetj
godla
ubogin

M
vreje.
izgred
roženi
stošili
poslop
dva e
polka
in dv
nemir
Seljal
so se
v Go
kaj j

išče in išče, brez konca in kraja, kogar bi h kakršni-
koli tožbi zoper mene pridobil, dobro vedoč, da ga
vsi podpirajo. Žalostno! Slobodno Ogrizeku in Bog
mu „požegnaj“ občinsko, še zmiraj z žebli in deskami
zagrajeno vodo. Za učitelja seveda pa je vsaka škod-
ljiva mlaka dobra, naj še bode tako daleč od šole.
Janez Adamič, upokoj. šolovodja.

Iz Laškega trga. Zopet smo prisiljeni, da ti,
dragi „Štajerc“, poročamo nekaj iz našega kraja in
sicer sedaj o našem konzumu. Najprva nesreča tega
podjetja je bila, da so tiste tercijalke, katere so nesle
nakupne knjižice iz kolodvora Gorišek v kaplanijo,
te knjižice po mostu raztrosile. To je bil prvi znak,
bilo je to nekako znamenje, da društvo ne bode imelo
nobene sreče in vspeha. V konzumu se je pred par
mesci vse spremenilo. Prišel je v njega veleznani g.
Zorko kot poslovodja. Kmetje niso ž njim kar
nič zadovoljni, ker ne dela po njihovi volji in ker
ga je po sili društvu „zveza“ vrinila. Poslovodja je
sicer lepo ime, a kdor ga nosi, moral bi vsaj tudi
biti v najvažnejših trgovskih rečeh podučen. Zorko
je služil kot pek, bil je tudi celo, ako se ne
motimo, svoj čas že za mlinarja. Sedaj pa je na-
enkrat v par dneh napravil nekje svoj trgovski
kurz (?) in je kot poslovodja sprejel konzumno
društvo pod svoje vodstvo. Radi tega je v društvu
sedaj h koncu vse drugače. Šolarke so postale kasirke.
Ker pa imajo zelo malo opravka s postrežbo kupovalcev,
si kratijo čas s tem, da pestujejo pse in mačke. Go-
stilna je predrugačena, sedaj ima konzum celo salon
urejen za same gospodske goste. Pa kaj pomaga
to, ker kmetje in gospoda že zdavna več ne marajo
za to gostilno posebno ne, ker je vino pre—dobro.
Konzumnim udom se vedno in vedno nekaj kvasi od
nekih procentov, katere bodejo dobili. No, kdo pa že
je dobil kak procent pri nas, kdo ga je dobil sploh
na celem svetu kedaj od kakega konzuma? Ko bode
kaša dovolj presoljena, potem bodejo naenkrat vsi
gospodje zapustili, seveda s tihega, konzum, kmetu
pa se bode reklo: „Le pojej to, kar smo ti mi skuhali!“
Kmetje, pazite, da se vam ne bode taka pesem za-
godla, kakor se je pred kratkim v Vitanju zapeljanim,
ubogim gospodarjem. Več kmetov.

Zunanje novice.

Nemiri na Hrvaškem. Na Hrvaškem še vedno
traje. V noči od 21. do 22. t. m. so se prigodili veliki
razgredi v Ludbregu (okraj Varaždin). Nad 3000 obo-
roženih kmetov je udarilo na mesto Ludbreg. Opu-
stošili so popolnoma hranilnico, občinski urad in
poslopje okrajne državne oblasti. Še tisto noč sta došla
dva eskadrona ulancev in nekatere kompanije 16. peš-
polka v Ludbreg. Tudi državni pravdnik (štatsanwalt)
na dva preiskovalna sodnika sta prišla tje. Veliki
nemiri so se godili dan pozneje na gori Ivančici.
Seljaki so prišli iz „Prigorskih vasi“ na goro. Zbrali
so se proti jutru. O tem so se takoj obvestili orožniki
v Golubovcu in so se napotili na goro, da razvidijo,
kaj je na stvari. Seljaki so se na to naglo umaknili

na Ivanečko stran gore, kjer so trčili skupaj z vo-
jaško patrulo in nekaterimi gozdnimi čuvaji. Tu je
prišlo do spopada. Kmetje so hoteli iti naprej, a gozdni
čuvaji so jim to hoteli zabraniti. Nato so seljaki za-
čeli rabiti silo, odvzeli so čuvajem puške in so kre-
nili potem proti mestu Ivanec. Med potjo so se zopet
poprijeli z orožniki, kateri so z bajoneti težko ranili
dva kmeta. Poklicani vojaki so prijeli 12 kmetov in
jih odpeljali v varaždinske zapore. V noči od nedelje
na ponedeljek so užgali kmetje na gori Ivančici lovsko
kočo grofa Bombelesa in na več krajih na gori so
zapalili dinamit. Pokanje dinamita je bilo tako hudo,
da se je čulo daleč preko štajerske meje. Prihodnjo
noč so bili vsi vrhovi zagrebške gore in Ivančice raz-
svetljeni s kresovi. Stanje je vsaki dan strašnejše.
Vojaštva je že toliko, da ga nimajo več kje nastaniti.
V okolici zabovško-zlatarski so vojaki nastanjeni v
živinskih vagonih. Sedaj je porazmeščeno vojaštvo v
Zagorju po sledečih krajih: Glavno prebivališče za-
povednika je v Varaždinu, večji oddelki bataljoni in
stotnije pešcev so nastanjeni v okolici varaždinski,
novomaroški, zlatarski in ivanečki. V okolici klanječki,
predradski, bistrški, stubiški in radobojski nastanjeno
je konjenišvo, ulanci in dragonci. Poleg teh so pa
po vsem Zagorju orožniki, domači in madjarski. Te dni
je tožilo državno pravdnništvo v Varaždinu 3 seljakov
radi zločina ustaje. Kmalu bode prišel trenutek, ko
bode ban, kateri je na Hrvaškem postavljen za
kraljevega namestnika, ostavil Hrvaško. — Bog
daj, da bi vladal skoraj mir na Hrvaškem!

Zaradi ene krone. Blagor jim, ki so usmiljenega
srca. Pred kratkim se je obesil cerkveni sluga, ki je
zapustil sedem nepreskrbljenih otrok. Obesil se je,
ker mu je prejšnji dan župnik odpovedal službo, in
sicer zato, ker mu ni izročil neke krone, ki je bila
po mnenju župnika na darovalnem krožniku. Toraj
zaradi ene same krone je župnik dovedel ubozega
slugo, da je moral smrt storiti.

Obsojen duhovnik. V Trentonu je obsodil sodnik
duhovnika, po imenu George Alena iz Morisvile onkraj
nevjersejske meje v 10-letno ječo, ker je hodil v
Trenton — krast kokoši.

Gospodarske stvari.

Zlatoritka. Češče, kakor navadno mislimo, po-
končajo zlatoritkine gosenice listje na sadnem drevju;
istotako uničijo tudi zelenje marsikaterega gozdnega
drevesa. Vendar ne pojedjo listja popolnoma, kakor
gosenice glogovega belina, ampak puste mu njegovo
ogrodje, sestavljeno iz pojedinih žlič. Nekoliko manjše
so od gosenic glogovega belina, temnosivorujave in
ozaljšane z dvema rudečima progama po hrbtu in z
belimi lišami po bokih. Vsa gosenica je pokrita z
rumenorujavo dlako in se zaprede v začetku meseca
rožnika med pripognjenimi in nagubanimi listi. Me-
seca rožnika ali malega srpana izlezejo iz zapredka
beli, samo na zadkovem koncu rjasto dlakavi metulji.

Po dnevnu sede leni z strehasto zloženimi krili po drevju, zvečer pa letajo precej živahno po zraku, da se sparijo. Samice pokladajo potem svoja jajčica — vsaka približno kakih 250 — na liste v podolgaste, klobasaste kupčke, ki jih pokrijejo potem z rumeno zadkovo dlako. Iz njih se izmotajo čez kake 3 tedne mlade gosenčice, ki žive do jeseni tako kakor mlade gosenčice glogovega belina. Predno obleti listje, zapredejo se tudi na ta način v gnezda. Ta so večja in pripređenih jim je več listov; tudi so gostejša in na bližnjih vejicah dobro pritrjena. Imenujemo jih „velika gosenčja gnezda“. Tudi spomladi se vedejo zlatoritkine gosenice, kakor one glagolovega belina; razlika je le v načinu, kako izjedajo listje. Najbolj pridemo temu kvarljivcu do živega, ako mu po zimi porežemo njegova goseničja gnezda in jih sežgemo.

Pisma uredništva.

Dunaj. Peter D ! Naročnino smo sprejeli! Hvala. **Kapela.** Pokrtačite dotičnega tako, kakor si je zaslužil. **Gradišče (Pössnitzhofen.)** Ko bode imeli obravnavo z Vašim nasprotnikom, povejte, koliko Vam on dolguje. Potem se bode ta svota od Vašega dolga odračunila. Sicer pa ne bode sodnija nikakor dovolila, da bi si Vaš nasprotnik navedene reči tako drago računil.

Doberna. Mi obžalujemo, da se pod Vaš dopis niste podpisali. Dopis bi bil za rabo, toda brez podpisa ga ne moremo priobčiti.

I. Sterban, Konjice! Prosimo Vas, pošljite nam natančni naslov, ker Vam drugače ne moremo lista pošiljati. Zadnji je prišel nazaj, ker Vas ni našel! Z Bogom!

J. Č. Šmarje pri Jelšah. Pride prihodnjič! Zdravi!
Sv. Barbara v Halozah. Letonja! Idite v farovž, župnik je namreč obljubil, da bode vse »kazni«, katere je radi krsta svojim faranom naložil, zopet povrnil.

Našim naročnikom! Kdor nam naročnino pošlje, tega prosimo, naj zapiše na dotični ček, ali poštno nakaznico, ako je stari naročnik: **Naročnino ponovim**, ako se na novo naroči, naj zapiše: **Novi naročnik**.

Loterijske številke.

Trst, dne 13. junija: 39, 84, 54, 6, 87.
Gradec, dne 20. junija: 81, 30, 44, 46, 35.

Razglas.

V občini **Gruškovec (Sv. Barbara v Halozah)** se odda takoj postaja za streljanje proti toči. Postaja ima rol in 4 možnarje. Kdor jo hoče imeti, dobi natančnejša pojasnila pri posojilnem društvu (**Vorschussverein**) v Ptujju. 995

Kava in čaj

iz prve roke, to je neposredno od sadilca kave in čaja, toraj s polnim jamstvom za pristno neponarejeno kavo in čaj.

Najnižje cene.

Najno dosti čez 100.000 oralov veliko posestvo se obdeluje najracionalnejše. Najine vrste kave in čaja so jako aromatične in zdatne.

Kava: Javaflor, najfinejša 4³/₄ kg gld. 6-65, fina 4¹/₄ kg gld. 5-90. Javabrazil-mešanica 4³/₄ kg gld. 5-40.

Pošilja se carine prosto na vsako pošto proti povzetju.

cenik zastoj in poštnine prosto.

TURK & drug

veleposestnika na Javi, prodajalca kave in čaja v lastni režiiji

v Trstu 926

via Rapicio štev. 7.

Usnarija

na Spodnjem Štajerskem, blizu železnice, v dobrem redu, tik večje vode se zaradi preselitve takoj po nizki ceni proda ali na več let v najem da.

Pisma je pošiljati pod J. P. 31 poste restante v Studencih pri Poličanah. 927

POZOR!

Za samoizdelovanje domačega jesiha rabi se „jedilna esenca“. 3¹/₂ kg te esence na 100 litrov vode, da izvrstne dopelesig. Kg. 70 kr. Za ložje preskrbovanje tudi v odprtih steklenicah po 25 kr. ta vsebina s 5 litri vode pomešana, da 5 litrov izvrstnega jesiha. Prekupcem, ki kupijo najmanje 5 kg, dovolim še posebno znižane cene. **K. WOLF, drogerija v MARIBORU, Herrengasse št. 17.** — Pazi naj se ime firme. 603

Važno za občine!

Znamke (marke) za pse, lastnega izdelka, se dobijo najceneje (po 5 kr.) pri **Jos. Crutschel-nu v Mariboru.** 828

Ženitna ponudba.

Mladenič, 24 let star, kateri ima svojo trgovino želi si radi ženitve dopisovati s pošteno deklico (s prodajalko.) Oženil bi se tudi proč od doma. Ponudbe s fotografijo (katera se takoj vrne), naj se pošlejo na upravništvo „Stajerca“ pod št. 942. 942

Lepo posestvo

se proda pri sv. Lovrencu za 1200 goldinarjev. Več pove **Martin Mastnak**, posestnik in tesar v Storem pri Celju. 943

Leseno oglje 957

mehko, in po vagonih takoj odda **Janez Cleinsch**, lesni trgovec Tvine (Twimberg) Koroško.

Čevljarski pomočnik

pošten, mlad vdovec, rodom Štajerskega, išče mesta pri večji mojstru, ali pa pri čevljarski vdovi, katera bi potrebovala mostojnega delavca voditi dobro izobraženega in izučena mojstrovega zastopnika. Naš pove upravništvo „Stajerca“ št. 939

Trgovski pomočnik

19 let star želi svojo službo premeniti. Izurjen je v mešaniji starih. Vstopi lahko že 18. julija. Probu blagovolijo naj se poslati upravništvu „Stajerca“.

Proda

se malo posestvo ležeče eno umrežno Laškega trga (Markt Tuffer). K posestvu spada vinograd na lepem, solnčnem kraju. Vsa gospodarska poslopja so v najboljšem stanu. Cena je nizka. Vse se izve pri posestniku J. Smolcu v Celju, Gartengasse št. 18.

Takoj sprejemljiva

kmečkega fanta in kmečko delavico, sposobna za vsako delo, za kmetijsko in gospodsko, v starosti od 14-16 let. Plača po dogovoru. Več pove **Janez Sire**, trgovec in prekaževnik v Kranju (Krainburg), Kranjska ulica št. 963

Krojaški učenek

14 do 15 let star iz poštene hiše z dobrimi šolskimi spričevali, želi takoj sprejme. Ako se hoče učiti tri leta morajo ga stariši oskrbeti, ako se bode 4 leta učil, oskrbeti ga jaz popolnoma. Naslov učence je: **Ivan Partlitsch**, krojaški mojster v Studencih (Brunndorf) pri Mariboru. 966

Hlapca

h konjam, pridnega, delavnega človeka, lahko je tudi oženjen, ki ima tudi žena vsak dan dober zaslužek, takoj sprejem v službo. Stanovanje za sebe in ženo do 100 pri meni. Plača po dogovoru. Vse pove **Franc Schosteritsch**, trgovec posestnik in krčmar pri Sv. Petru pri Ptujju. 967

Vdova

29 let stara, ki ima lepo posestvo okoli 20 oralov dobrega zemljišča išče moža. Posestvo leži pri Sv. Ani pri Makolah. K posestvu spada grad prav rodovitne njive, vinogradi, senožeti in kostanjevci. Ženin bi moral imeti vsaj 800 goldinarjev gotovine, da bi se s tem poplačal dolg. Več se zve pri **Martina Wergles**, kovača pri Sv. Ani pri Makolah. 968

Zgubili

so se zlati naočniki (očali). Kdor jih je našel, naj jih odda pri dobremu plačilu pri ptujski mestni policiji. 969

Redka priložnost za kupiti.

Blago je zanesljivo dobro.

Bele srajce (šifon) gld. 1.20 do gld. 1.30. Bele ali pisane srajce iz platna ali pa oksforta 60, 70, 80 kr. — Spodnje hlače (gate) iz platna 40 in 50 kr. — Moške in ženske nogavice 20 kr. — Dežniki (marele), črni gld. 1.30 do 2.—. Fini solnčniki gld. 2.—, 2.50, 3.—. — Močno obuvalo (štiteljni) za moške in ženske gld. 3.— in 4.—. Vsakovrstno obuvalo iz črnega in rujavega usnja (ledra) za moške in ženske gld. 4.— do 6.—. — Obuvalo za otroke od enega leta naprej gld. —.40 do 2.—. Velikost naj se meri na podplate, in sicer cela dolgost noge v centimetrih.

Slamnati klobuki za moške, in sicer beli za na polje in črni za praznik, po 30 do 60 kr. — Klobuki za otroke v vsaki velikosti od 25 do 50 kr. Mera naj bude v centimetrih.

Sesite moške hlače iz močne tvarine, vsakovrstne barve, gld. 1.20 do 1.50. Najbolje, da se pove dolgost v centimetrih.

Srajce (Jägerhemd) s ovratnikom (kolirom) 80 kr. do gld. 1.20, brez ovratnika 50, 60, 70 kr.

Hlačniki (Hosenträger 30, 50, 80 kr., 1 gld., za otroke 20, 30, 40 kr. — Fini žamet za oprsnike, in sicer zelene in modre barve (pliš) gld. 1.40. — Črni fini žamet za čevljarje meter gld. 2.— in 2.50. — Fini črni lastin za čevljarje, meter gld. 2.— in 2.50. — Pajčelani (slari) za mrličje, beli in črni.

Nagrobni venci 2, 3 in 4 gld. — Traki za vence z napisom po vsaki ceni. — Namiznice, bele, rudeče, sploh v vseh barvah gld. 1.—, 1.20, 1.50. — Servijeti 20, 25, 30 kr. — Ohrišači 15, 20, 25, 30 kr. — Moderci gld. —80 do 1.50.

V najini zalogi so vse te navedene reči, sploh vse v to stroko spadajoče blago po najnižjih cenah za dobiti. Priporočava se tudi prepuščenem. Cena je nizka, postrežba priznana točna. Vsak, kdor bode enkrat kupil, bode se prepričal, da je dobro kupil. Treba je poskusiti!

Brata Slawitsch v Ptuj

958

trgovina nirenberškega in galanterijskega blaga, zaloga šivalnih strojev, bicikelnov itd. Prodaja se na debelo in na drobno.

Pravo domače platno

za rjuhe in perilo priporočava po sledečih cenah:

Cela sesita rjuha (plahta) za posteljo 2 ali 2½ metre dolga, velja samo 1 gld., oziroma 1 gld. 20 kr. — Najlnejša sesita rjuha iz tenkaga domačega platna 2 m dolga, velja samo 1 fl. 50 kr.

To domače platno se tudi prodaja na metre in sicer velja, čeprav platno 160 cm široko, meter samo 75 krajcarjev. — Domače platno za „strozoke“ velja meter 20 ali 25 kr., za obleko meter 28 ali 35 kr.

Brata Slawitsch

899

trgovca v Ptuj, Florijanski trg.

Jos. Kasimir, Ptuj

tik „Štajerca“

Prodaja jajca, surovo maslo (puter), sir, vrhje, sadje itd. in sicer vse po najvišjih cenah.

Priporoča tudi svojo najbolje sortirano specerijsko blago, moke (mele), barve (farbe) i. t. d.

Vse se prodaja na drobno in debelo. — Postrežba točna in najboljša.

963

Za prodati

964

Posestvo na prijetnem kraju se zavoljo starosti posestnika prodaja na posestvu spada hiša in hlev. Njiva, travnik, vinograd in gozd so v najboljšem stanu. Več pove **Matevž Pečnik**, Sv. Andraž nad Polzelo h. št. 9.

Hranilnica (šparkasa) mestne občine v Brežicah

ima pisarno v svoji lastni hiši št. 27 ter uraduje vsak pondeljek in četrtek od 8. do 12. ure dopoldne.

Vloge se polmesečno po štiri od sto obrestujejo, nevzdignjene obresti se vsacega pol leta h kapitalu pripišejo in trpi rentni davek od teh obresti hranilnica sama.

Posojila se oddajajo na zemljišča (nekretnine) po 5%, na menice in proti zalogam državnih zadolžnič in drugih listin vrednosti pa po 6%.

Koncem leta 1902 je bilo stanje vlog: K 740158.42 in rezervnega zaklada K 74029.96.

Ravnateljstvo.

925

Hranilnica (šparkasa) mestne občine Celje.

Stanje vlog interesentov dne 31. dec. 1901 K 9,316.935.82

Vloge od 1. januarja 1902 do 31. decembra 1902 z obrestmi vred » 3,169.459.11

Od tega je odračuniti: K 12,486.394.93

Svote, katere so se od 1. januarja do 31. decembra 1902 vzdignile K 2,677.843.72

Stanje vlog interesentov dne 31. dec. 1902 » 9,808.551.21

Hipotekarna posojila K 6,085.868.31

Mejnično stanje » 78.029.14

Posojila na vrednostne efekte » 20.601.83

Efektivi zaklad » 2,919.611.—

Posestva » 184.000.—

Imetek, katerega ima hranilnica za dotacijo pri kreditni zadrugi » 300.000.—

Vloge pri kreditnih podjetjih » 107.201.99

Stanje blagajne (kase) » 40.823.46

Glavni rezervni zaklad » 553.574.22

Posebni rezervni zaklad za kurzne diference » 298.150.69

Zaklad za penzije » 31.227.62

Visokost za obresti: Pri vlogah 4% in se plača

rentni davek od hranilnice (šparkase) same.

Shranjevalne vloge se sprejmejo.

Carl Hantich

državno izprašani nadlogar, gozdarski zemljemerec
in oblastveno potrjeni civilni zemljemerec
v Mariboru

Priporočajo se v zanesljivo izvrševanje vseh v geometrično in gozdarsko svrhu spadajočih del. 607

Vsakovrstne rane

se morajo skrbno varovati pred vsako nesnago.

ker se po tej lahko vsaka tudi najmanjša rana razvije v zelo hudo, težko ozdravljivo rano. Za 40 let se je izkazalo mečilno vlačilno mazilo, tako imenovano praško domače mazilo kot zanesljivo sredstvo za obvezo. To vzdržuje rane čiste, obvaruje tiste, olajšuje vnetje in bolečine, hladi in pospešuje zaceljenje.

Razpošilja se vsak dan.

Proti predplačilu K 3/16 se pošljejo 4/1 pušice ali 3/36 6/2 pušice ali 4/60 6/1 ali 4/60 9/2 pušice poštine prosto na vsako postajo avst-ger ke monarhije.

Vsi deli embalaže imajo zakonito deponovano varstveno znamko.

Glavna zaloga B. FRAGNER, c. kr. dvorni dobavitelj
lekarna „pri črnem orlu“

Praga, Malá strana, ogel Nerudove ulice 203.

Zaloga v lekarnah Avstro-Ogrske.

V Ptujju v lekarni gosp. Ig. Berbalka. 896

Gumi za trsje cepiti

najfinejše in najboljše vrste, letošnjega izdelka, nadalje cevi (šlauhe) iz gumija za škropilnice proti peronospori in take za pretakanje vina in piva, kakor tudi vsakovrstne druge izdelke iz gumija priporočata na 936 debelo in drobno

Brata Slawitsch v Ptujju.

Pristna stara vina

lastnega pridelka

iz let 1897, 1898, 1899, 1900, 1901 iz vinogradov Veliki Okič, Gruškovec in Janži vrh, liter po 44 vinarjev in višje, kakor tudi pristna nova vina lastnega pridelka, liter od 34 vinarjev naprej, priporočajo posebno gospodom krčmarjem

Karl Kasper

trgovina z mešanim blagom, prodaja smodnika in pridelovanje vina v Ptujju. 933

Posestvo, krčma in pekarija.

Prodajam takoj svoje posestvo, k kateremu spada krčma in pekarija. Obe hiši ste zidani, eno nadstropje visoki, tik en druge. Sob je 9. K temu spadajo tudi 3 kleti, 2 hleva, 3 orali posestva. Krčma in pekarija ste jako dobro obiskovani. Primerno bi bilo, ako bi vse kupil kak mesar, ker je lega ugodna tudi za mesarijo. 944

V najem se da

za več let jako dobro idoča mešana trgovina s krčmo, s tabaktrafiko in s točenjem žganja vred. Uže žganja se toliko iztoči da se lahko plača najemnina. Naročila naj se pošljejo pod „brez konkurence“ na upravništvo „Štajerca“ pod št. 945. 945

Pozor živinorejci!

Vročina se zopet približuje, katera navadno prinaša boleznij živini, zlasti svinjariji — tako imenovano vročinsko bolezen in druge. Ako hočeš, dragi kmet, da se takim nesrečam izogneš, naroči si že zdaj tisti svetovno priznani zdravilni živinski prašek, ki se dobi pri Mih. Zmavcu v Rajhenburgu. Za zavojem je po 18 in 45 krajcarjev. Kdor vzame deset zavojev, se jim franko na dom pošlje. Prekupcem veliki popust. Navodilo, kako se s praškom živini ali svinjam davati, je pri vsakem zavoju zraven. Naročajte si prašek prav pridno ta prašek, kateri prežene vso bolezen, koja preti zlasti vročem času živini. Kdor koli je že ta prašek kupil, se je gotovo že pričal o njegovi koristi. Ako prašek nebi ugajal, se radovoljno vrne zopet vrne.

Novo patentovano in premirano sredstvo za brizganje (špricanje.)

Novo sredstvo, s katerim se dajo pokončati vsi trsni škodljivci, s katerim se prihrani žveplanje, se dobi in sicer liter za 70 vinarjev. Sredstvo je odlikovano s srebrno kolajno (medaljo) s krono in patentovano Avstrijskem in Ogrskem. Poskusili so je strokovnjaki. Rabi se, da se primeša k 100 litrom apnene vode 1 kila galice 1 liter tega sredstva se potem o znanem času trsje pobrizga, (pošprica). Da je to sredstvo jako dobro, to lahko potrdijo sledeči posestniki, kateri so je že rabili in sicer: g. K. Weber, g. M. Urabič, pri sv. Juriju ob južni železnici, F. Dornjač v Majšbergu, g. F. Smole, Slov. Landsberg, g. J. Gram, Sternstein, g. P. Appat in J. Slatinšek, Male Dole pri Vojniku. Dobivajo samo pri Michael Altziebler, loučarskem mojstru v Celju. 932

Pozor trgovci in kupovalci

Zaradi prodaje moje hiše, v kateri je bila trgovina mešanim blagom, se zdaj vse blago

pod ceno nakupa izproda.

Ravno tako se prodajo vse stelaže, tehtnice (vage) vse, kar sliši k trgovini.

V Črešnjovcih pri Radgoni dne 26. maja 1903.

Anton Maurič

931

Veliki umetni mlin

(Kunstmühle)

popolnoma urejen z močno vodo, ki se lahko vedno rabi, na katererem se lahko semelje na teden 1 vagon žita, se po znižani ceni za 20.000 kron takoj prodajo. K mlinu spada tudi prodaja moke, katera ima mnogo odjemalcev.

Naslov pove upravništvo „Štajerca“ pod številko 940 v Ptujju.

Smodnik

za streljanje proti toči, za razstrelovanje kamenja, fini smodnik in najfinejši smodnik za lovec v ploščevinastih (plehastih) škljajah, potem vžigalno žnoro, vsakovrstni šprih (Schrot), kapešne patrone za revolverje in flobert-puške, prazne patrone za puške (Patronenhülsen) št. 12, 14, 16 in k temu potrebne papirnate nabojne zamaške, kakor tudi vsakovrstno specerijsko blago, dalje galico, močno rafijo in žveplo priporočajo po najnižjih cenah

Karl Kasper

trgovina z mešanim blagom in prodaja smodnika v Ptujju, Herrengasse št. 11. 932

Samo trpežne (solidne) ure.

96

Miner
Minerv
Howe
Cylind
Deli
po

N
se I.
šivaln
in hiš
nahaja
Florijan
v Ba
V
cenah.

Najizvrš

Pripravna darila za sv. birmo.

J. Gspaltl

zaloga ur, biserov (juvelov), zlatnine in srebrnine
 priporoča svojo novo zalogo dobrih švicarskih
 žepnih ur za dečke in deklice iz zlata, srebra,
 tula-srebra in nikelna, najboljše kakovosti
 z dveletnim jamstvom, kakor tudi svojo novo
 in bogato odbrano zalogo v biserih (juvelih),
 zlatem in srebrnem kinču po najnižjih cenah.
 Zlomljeno zlato in srebro, stare ure i. t. d.
 se po najvišjih cenah zamenjajo.

Brez sile, da se kaj kupi.

960 Razstava v prodajalnici.

Brata Slawitsch v Ptuj

priporočata izvrstne šivalne stroje
 (Nähmaschinen) po sledeči ceni :
 Singer A . . . 70 K — h
 Singer Medium 90 „ — „
 Singer Titania 120 „ — „
 Ringschifchen . 140 „ — „
 Ringschifchen za
 krojače . . 180 „ — „
 Serva A 100 „ — „
 Serva C za krojače in čevljarje . . . 160 „ — „
 Serva C za krojače in čevljarje . . . 90 „ — „
 Cylinder Elastik za čevljarje 180 „ — „
 deli (Bestandtheile) za vsakovrstne stroje. Cene po
 pogodbi na obroke (rate). Cenik brezplačno. 765

Svarilo!

Naznanjam slavnemu občinstvu v Ptuj in v okolici, da
 v **Ptujska mehanična delavnica za popravila
 valnih strojev, bicikelnov, glasbenih avtomatov
 in telegrafov ter delavnica za poniklanje** ne
 le dela več v Poštinih ulicah (Postgasse) št. 14, tudi ne več na
 Ptujanskem trgu, ampak 809

Barvarskih ulicah (Färbergasse) št. 7.
 Vsakovrstni deli za šivalne stroje se dobijo po najnižjih
 cenah.
 Spoštovanjem **Gertrud Spružina.**

izvrstnejše in najboljše tamburice (glasbeno orodje) izdeluje in razpošilja

Prva sisečka tovarna tamburic

J. Stjepušin

Sisek (Hrvaško). 874

Ta tovarna je bila odlikovana na Pariški razstavi
 leta 1900 in na Milenijski razstavi leta 1896.

Razven vsega glasbenega orodja so tudi
 vsakovrstne sekirice (note) za različne in-
 strumente v zalogi. Priporočajo se izvrstne
 gosli, citre, kitare, mandoline harmonike in
 okarine. Za vsaki instrument se jamči.

Veliki cenik (Preiskurant) s slikami se
 pošlje na zahtevanje zastonj.

Ivan Schindler, Dunaj, III/1, Erdberg- strasse 12

pošilja že veliko let dobre znane stroje vsake vrste
 za poljedelske in obrtne potrebe: 900

mline za sadje, mline za grozdje,
 stiskalnice za sadje in grozdje,
 škropilnice, poljska orodja, mlatil-
 nice, vitle, trijerje, čistilnice za žito,
 luščilnice za koruzo, slamoreznice,
 stroje za rezanje repe, stiskalnice za
 seno, mline za golanje, kotle za
 kuhanje klaje, sesalke za vodnjake,
 sesalke za gnojnice, železne cevi,
 vodovode i. t. d.

od sedaj vsakomur po zopet iz-
 datno znižanih cenah!

Ravno tako vse priprave za kletar-
 stvo, medene pipe, sesalke za vino,
 gumijevе ploče, konopljene in gumi-
 jeve cevi, priprave za točenje piva,
 omare za led, stroje za sladolec,
 priprave za izdelovanje sodavode in
 penecih se vin, mline za kavo, di-
 šavo i. t. d., stroje za delanje klobas,
 namizne tehtnice, steberske tehtnice,
 tehtnice na drog, decimalne tehtnice,
 tehtnice za živino, železno pohištvo,
 železne blagajne, šivalne stroje vseh
 sestavov, stroje in orodje za ključav-
 ničarje, kovače, kleparje, sedlarje in
 pleskarje i. t. d.

vse pod dolgoletnim jamstvom!
 po najugodnejših plačilnih pogojih,
 tudi na obroke.

Ceniki z več kakor 400 slikami brez-
 plačno in franko.

Dopisuje se tudi v slovenskem jeziku.
 Prekupcem in agentom posebne pred-
 nosti!

Piše naj se naravnost:

Ivan Schindler

Dunaj III/1, Erdbergstrasse 12.

Meščanska parna žaga.

Na novem lentnem trgu (Lendplatz) v Ptuj

zraven kralnice in plinarske hiše postavljena je nova
 parna žaga vsakemu v porabo.

Vsakemu se les hlodi i. t. d. po zahtevi takoj raz-
 žaga. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati in spa-
 hati i. t. d. 30

Tovarna za poljedelske stroje

C. Prosch-a v Celovcu

priporoča

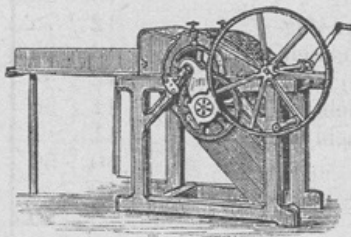
izboljšane 949

vitále (Göpel) mlatilnice

z najnovejšimi podlagami
 (lagerji), lahko tekoče

Dalje stroje za rezanico delati, trijerje in
 mline za šrot.

Kupcu se postavi vsak stroj na njegovo železnično postajo
 voznine prosto. Prodaja se tudi na obroke. Ceniki se pošiljajo
 poštne prosto in zastonj.

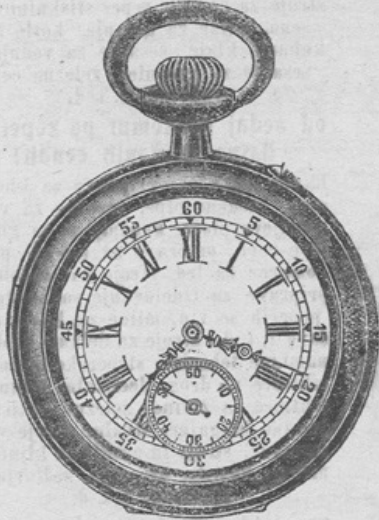
Najcenejša razpošiljalnica dobrih ur, za katere se 3 leta pismeno jamči (garantira).

879-C

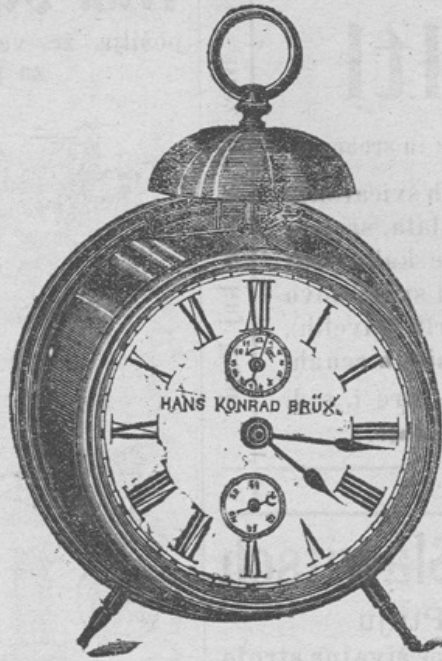
HANNS KONRAD

fabrika za ure in razpošiljatev zlatnine
v Mostu (Brüx) 194 na Češkem.

Nikelnasta cilindar-remonter-ura, najsolidnejše izdelana, s kazalnikom iz emajla in s sekundnim kazalom gld. 2-50, 3- in 3-50, prve kakovosti gld. 4-50. Z dvema oklepama gld. 5-80, z finim izdelkom „Uranija“, odprta gld. 5-50. Ravno ista z dvema oklepama gld. 6-50.

Za vsako uro se tri leta pismeno jamči.

Konkurenčna ura budilnica

po ameriskem sistemu, katera v vsaki legi gre, in sicer na anker ter se da tudi z lično pripravo budilna uprava vstaviti, v nikelnastem okrovu gld. 1-50, 3 komadi 4 gld.; z kazalnikom, ki se po noči sveti, gld. 1-75, 3 komadi 5 gld.; z kalendrom gld. 2-60, z podobami, ki se gibljejo gld. 2-60.

Srebrna cilindar-remonter-ura

z belim ali slikanim kazalnikom iz emajla s sekundnim kazalom in najfinejšim stalnim steklom, zelo solidno izdelana gld. 4-80, z dvema oklepama gld. 6-50, izdelana na anker gld. 8-75.

Za uro se 3 leta pismeno jamči.

Čeniki, v katerih je nad 600 podob, se pošlejo na zahtevanje vsakemu zastoj in poštnine prosto.

	Štv.	Cene za 50 kg	
		K	h
Iz ajde:			
ajdova moka, fina	A	18	—
„ „ sredna	B	15	—
ajdovi otrobi		5	—
Iz koruze:			
koruzni gris, rumeni		11	—
koruzna moka Ia., rumena		10	—
koruzna moka IIa., rumena		9	—
koruzni zdrob, rumen		7	50
Iz rži:			
ržena moka, izvleček		11	50
„ „ fina		11	—
„ „ sredno fina		9	50
„ „ manj fina		8	50
moka za klajo		5	—
Iz pšenice:			
gris fin ali debelozrnat		13	25
pšenična moka (Kaiser-Auszug		13	25
„ „ (Mundmehl-Auszug		12	75
„ „ (Extra-Semmelmehl)		12	25
„ „ (Semmelmehl)		12	—
„ „ (Extra-Brotmehl)		11	50
„ „ (Mittel-Brotmehl)		11	—
„ „ za kruh		10	50
„ „ za črni kruh		10	—
moka za klajo		5	50
moka za kruh, mešana		9	—
Prosena kaša		12	—
935 Ječmena kaša		11	—

Umetni in valjni mlin F. C. Schwab v Ptuj.

Veliko presenečenje!

Največja zaloga pripravnih in praktičnih

daril za sv. birmo.

Čez 1000 komadov ur za sv. birmo

v najizbornejši izberi v zlatih, tula-, srebrnih, platinastih, jeklenastih in nikelnastih obojih.

14-karatna zlata remonter-ura za gospe in deklice gld. 10, 12, 14, 16 do 100.

14-karatna zlata remonter-ura za gospode in dečke gld. 22, 24, 30, 40 do 250.

Srebrne ure za gospe in deklice gld. 5, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100. Srebrne ure za gospode in dečke gld. 3-50, 4-50, 5-50, 6-50, 8-50, 10-50, 12-50, 14-50, 16-50, 18-50, 20-50, 22-50, 24-50, 26-50, 28-50, 30-50, 32-50, 34-50, 36-50, 38-50, 40-50, 42-50, 44-50, 46-50, 48-50, 50-50, 52-50, 54-50, 56-50, 58-50, 60-50, 62-50, 64-50, 66-50, 68-50, 70-50, 72-50, 74-50, 76-50, 78-50, 80-50, 82-50, 84-50, 86-50, 88-50, 90-50, 92-50, 94-50, 96-50, 98-50, 100-50.

Velikanska izbera in novosti

iz 14-karatnega zlata, doble-zlata, srebra in emajla

Elegantne novosti iz srebra in kinasrebra.

Vsake vrste najfinejših optičnih potrebščin

in najboljših obstoječih strojev z govorjenjem, petje, smejanjem in godbo „Gramofon“ od 40 gld. naprej, kakor tudi posameznih delov. Prevzamejo se vsake vrstne popravila vseh omenjenih predmetov. Tudi izvršuje najčednejše vrezovanje imen (graviranje).

Karl Ackermann

urar in zlatar v Ptuj, v Gledališkem poslopiju.
Vse zlato in srebrno blago je od c. kr. novčnega urada puncirano.

naj da
Kr
dokto
zbo
Dobiv
v tov
Na s
bolni
kater
Spoš
Slučaj
redilne
moren
da so
stvu.
pripor
Prosin
Bell

Hans Wouk

vinski trgovec

v Poljčanah na kolodvoru (banhofu)

naznanja slavnemu občinstvu, posebno kmetovalcem in posestnikom, da je z dne 1. okt. otvoril v svoji hiši

trgovino z mešanim blagom.

Ima vsakovrstno špecerijsko, sukmeno, platneno in galanterijsko blago ter železnino v obilni zalogi.

Blago je popolnoma novo in frišno ter se dobiva vse po najnižjih cenah.

Kupuje tudi jajca in vsakovrstne druge poljske pridelke po najboljših cenah.

Na obilno prodajo in kupovanje se priporoča

Hans Wouk.

810

Šunka s kožo 1 gld., brez kože 95 kr., brez kosti s kožo 1 gld. 10 kr., plečeta brez kosti 90 kr., suho meso in slanina 80 kr., prešičevi jezik 1 gld., glavina 45 kr., salame ogerske 1 gld. 80 kr., navadne 80 kr., boljše 1 gld., iz šunkna 1 gld. 20 kr. kilo. Klobase male 10 kr., velike 18 kr. ena, pošilja proti povzetju 852 od pet kil naprej

Janko Ev. Sirc v Kranju.

Cudovito glasbeno orodje!

Novo! **Trombino** Novo!

je najbolj zenzečna iznajdba sedajnega časa. To glasbeno orodje, ki se je v vseh društvenih krogih tako hitro priljubilo, je izvrstno in elegantno narejena trompeta z močnim glasom, na katero moremo trobiti, ako se pridenejo k temu pristojni trakovi

z notami, torej brez učenja, brez znanja not in brez napora, takoj vsako melodijo. Trombino vzbuja povsod velikanski efekt in to tembolj, ako kdo v kaki družbi naenkrat nastopi kakor kak najizvrstnejši godec, dočim prej o taki spretnosti nihče ničesar ni slutil. Najlepša zabava za hišo, društva, veselice, izlete (tudi s kolesi).

Vsak trak z notami ima 1 do 2 igri (pesmi, plese, koračnice i. t. d.) in vsakemu instrumentu je priložen bogat imenik pesmij.

Trombino stane z lahko umevnim navodilom: I. vrsta, jako fino poniklana, z 9 glasovi 3 gld. 50 kr.; II. vrsta, jako fino poniklana, z 18 glasovi gld. 6.50. — Trakovi z notami za prvo vrsto 30 kr., za drugo vrsto 860 50 kr. — Razpošilja po poštнем povzetju:

Henrik Kertész, Dunaj I., Fleischmarkt 18—901.

Za sv. birmo

priporočova sledeče najnovejše reči:

Jako lepe vence (krancelne), trakove iz svile in atlasa, ravno tako vsakovrstne fine čipke (špice), beli batist, potem nogavice, rokavice, križece, ki se nosijo okoli vrata in različne igle za lase.

Prosiva, pridite naju obiskat, ker vas zagotoviva, da so najine cene jako nizke in da je postrežba, kakor obče znano, točna in dobra.

Brata Slawitsch

895

trgovca v Ptuj, Florijanski trg.

Krojaški pomočnik

se takoj sprejme v stalno delo pri **Simonu Mayer**, krojaču v Kamnici pri Mariboru. 941

Posestvo

959

na Spodnjem Koroškem, z lepo zidano enonadstropno hišo se takoj proda. Gospodarska poslopja so vsa v najboljšem stanu, tik hiše teče potok, ki se lahko porabi za mlin. K posestvu spada lepi mali gojzd, njive in travniki so v najboljši legi. Vsega skupaj je 156 oralov. Cena 4500 gld. Naslov pove „Štajerc.“

Vsak kdor ima prašiče,

taj da zdravemu prašiču vsak teden eno polno žlico med krmo:

Kranjske redilne moke za prašiče

doktorja pl. Trnkóczy-ja krmilno in hranilno sredstvo **zboljšuje, pomnožuje: meso! mast! rejo! zdravje!**

Dobiva se 1 zavojček za 50 vinarjev pr. trgovcih ali pa 5 zavojčkov poštnine prosto z vs eto zavojčino za 3 krome proti povzetju

v tovarniški zalogi lekarne Trnkóczy, Ljubljana.

Na stotine zahvalnic, tudi uradno pove jeni o dobrih uspehih pri zdravih in bolih prašičih prihaja vsak dan. Iste so vsakemu na razpolago in se na zahtevanje pošiljajo poštnine prosto.

Uradno poverilô.

Predloženi prepis se popolnoma strinja pisanemu originalu na dopisnici, katera ima znamke za 4 florije in 2 vinarja.

Ljubljana, tretjega oktobra edentisočdevetstoena.

(Notarjev pečat.)

Ivan Plantan, c. kr. notar.

Spoštovani gospod! Moji prašiči niso žrli, tudi so bili sila revni. Slačajno sem dobil od jednega mojih ljudi za poskušnjo 1 zavojček redilnega praška (moke) za prašiče. Človek se mora kar čuditi! Ne morem svojih prašičev dovolj krmiti, strašansko veliko požero, tako da so se čez nekoliko dni močno izredili, hvala temu izbornemu sredstvu. Morem isto vsakemu najbolje priporočiti in ga bodem tudi priporočal.

Prosim z obratno pošto 5 zavojev redilnega praška (moke) za prašiče. Bellšice, Slavonija, 31. oktobra 1900. Z velespoštovanjem

691

Josip Englisch, železniški nadziratelj.

Tovarna za opeko in peči F. P. Vidic & Comp. v Ljubljani

ponudi poljubne množine
zarezane strešne opeke (Strangfalz-Dachziegel)

rudeče in črne
in glinastih peči

v raznih barvah in oblikah.

Na željo pošljemo drage volje vzorce in nastavimo najnižje cene.
Solidna, dobra in točna postrežba.

Važno za čebelarje!

V zalogi knjigotržnice W. Blanke-ja v Ptuj
se dobijo

Nauki o čebeloreji

po Celestin Schachinger-ju poslovenil Avgust Lukežič, učitelj.
Obsega vse podatke o razvoju čebele, njenem delovanju itd.
Cena 20 h, po pošti 25 h.

Veliko presenečenje!

Še nikoli take prilike.

500 kosov za samo 1 gld. 80 kr.

Ena krasno pozlačena, 36 ur tekoča, precis. anker-ura s sekundnim kazalom, ki natančno kaže in za katero se jamči 3 leta, 1 mod. kravata za gospode, 3 fine žepne rute, 1 prstan za gospode z imit. žlahtnim kamenom, 1 nastavek za smodke, 1 eleg. broša za dame, 1 lepo žepno zrcalo, 1 usnjati možnjiček za denar, 1 žepni nožič, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za na prsa; vse iz double-zlata s patentovano zapono 1 lepi album s 36 slikami, 6 komadov smeh vzbujajočih predmetov za mlade in stare, 1 jako koristno navodilo za zlaganje pisem, 20 pisarniških predmetov in še 400 različnih predmetov, ki so jako potrebni. To vse skupaj z uro vred, katera je sama tega denarja vredna, velja samo 1 gld. 80 kr. Razpošilja se proti povzetju ali če se denar pošlje naprej. skozi Dunajsko razpošiljalnico

Ch. Jungwirth, Krakau f 14.

NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Za sv. birmo!

Molitveniki

od knezoškofijstva potrjeni, lepo in močno vezani, se po najnižjih cenah dobijo pri

W. Blanke-ju v Ptuj

knjigoveznica nasproti nemške farne cerkve in nasproti velike vojašnice (kasarne).

Vozičke za otroke

v katerih lahko otrok sedi, pa tudi take za ležati, imata vedno v zalogi in priporočata

Brata Slawitsch

770 v Ptuj.

Cena: 12, 16, 20, 30, 36 do 40 kron.

G. kr. priv.

tovarna za cement

Trboveljske premogokopne družbe v Trbovljah

priporoča svoj pripoznano izvrsten Portland-cement v vedno enakomerni, vse od avstrijskega društva inženirjev in arhitektov določene predpise glede tlakovne in odporne trdote daleč nadkriljajoči -dobroti, kakor tudi svoje priznane izvrstno apno.

Priporočila in spričevala

raznih uradov in najslovičnejših tvrdk so na razpolago.

Centralni urad:

Dunaj, III/3 Rennweg 5.

744

FRANZ SODIA

tvornica pušk (Gewehrfabrik in Ferlach Kärnten)

priporoča izvrstne puške, kakor puške za šrot in kroglice, najizborni dovršitev za streljanje; ročno delo z jamstvom. — Velike ilustrovane nize s podobami pošiljam vsakomur, kdor mi pošlje 15 kr. v marib. poštne prost. — Moja tovarna prejela je že silno veliko pohval. Kdor bi mojim ne bil zadovoljen, tistemu ga zamenjam ali pa vrne denar. Moja zaloga je jako velika.